

ZIEMIA DRAWIEŃSKA

CZASOPISMO SAMORZĄDOWE

2022 Lato nad Drawą

02.07.2022 **START 15:30**

STADION MIEJSKI W DRAWNIE

Prowadzenie imprezy:
Tadeusz Urbański

16:00 - Wojewódzki Festiwal Pieśni Ludowej
Konkurs kulinarny „Smaki znad Drawy”

19:00 - koncert duetu Hanna Działko i Hanna Bruzi

Gwiazdy wieczoru:

20:00 - Tadeusz Urbański - covery Krzysztofa Krawczyka

21:00 - NORBI

22:00 - BAYER FULL

23:00 - pokaz TEATRU OGNI

TOWARZYSZĄCE ATRAKCJE:

- ★ **7:00 ZAWODY WĘDKARSKIE PZW DRAWNO**
- ★ Konkurs na najciekawszą jednostkę pływającą
- ★ Stoiska z rękodziełem
- ★ Warsztaty
- ★ Gry i zabawy dla dzieci
- ★ Dmuchańce
- ★ Stoiska gastronomiczne i handlowe

ZAPRASZAMY!

ORGANIZATORZY

WSPÓŁORGANIZATORZY

PATRONAT HONOROWY

PATRONAT MEDIALNY

PARTNERZY

Egzemplarz bezpłatny

Czerwiec 2022

ISSN 1507-7055

Nr 130

GMINNE SPRAWY

II EDYCJA PUCHARU POMORZA ZACHODNIEGO W RAJDACH TURYSTYCZNYCH

W dniu 23 kwietnia 2022 r. odbył się Rajd Śladami Orła Bielika zorganizowany jako II edycja Pucharu Pomorza Zachodniego w Rajdach Turystycznych wspierany przez Polski Związek Motorowy. Trasa rajdu prowadziła przez przepiękne tereny gmin: Drawno i Kalisz Pomorski. W imprezie wzięło udział 7 załóg walczących o punkty w kwalifikacji Pucharu. Pierwsze miejsce zajął Janusz Baczewicz z Klubu Pojazdów Zabytkowych ze Szczecina, drugie miejsce zajął Maciej Liszczak, a trzecie Łukasz Jakubek z Automobilklubu Stargardzkiego. Poza prezentacją aut odbyły się próby sprawnościowe. Laureatom serdecznie gratulujemy.

SPOŁECZNIKI Z DRAWNA NIE ZAWIEDLI!

Wnioski kolejnych Społeczników z terenu Gminy Drawno otrzymały dofinansowanie po 5 tys. złotych z Programu Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego. Druhowie z Ochotniczej Straży Pożarnej w Drawnie zorganizują dla mieszkańców pokaz udzielania pomocy przedmedycznej a członkowie Stowarzyszenia Ludzi Bezrobotnych dokonują nasadzeń roślin miododajnych w centrum Drawna wspólnie z uczniami naszej szkoły. „Program zainicjowany przez Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego”. #PomorzeZachodnie, #ProgramSpołecznik, #społecznik, #KARR

MODERNIZACJA DRÓG W GMINIE DRAWNO

3 116 923,97 zł brutto zł - to kwota wsparcia finansowego dla Gminy Drawno na modernizację dróg w ramach projektu pn. Zwiększenie dostępności komunikacyjnej i bezpieczeństwa drogowego mieszkańców gminy Drawno poprzez modernizację sieci dróg. 9 maja br. podpisana została umowa na realizację inwestycji drogowych w gminie Drawno. Umowę podpisali: Burmistrz Drawna Andrzej Chmielewski oraz Wykonawca robót Pan Tomasz Apoczkin przy kontrasygnacie Skarbnika Gminy Pani Agnieszki Zareckiej. Obecni przy podpisaniu umowy byli: przedstawiciel Banku Gospodarstwa Krajowego pani Katarzyna Korzekwa-Kubiak i Wiceprzewodniczący RM w Drawnie Bogdan Buchajczyk. Przyznane środki przeznaczone zostaną na budowę, rozbudowę i przebudowę odcinka 1,73 km dróg na terenie Gminy Drawno. Modernizacja obejmować będzie ulicę Wczasową, Żeromskiego i odcinek ul. Szkolnej w Drawnie gdzie położona zostanie kostka betonowa. Mając na względzie poprawę bezpieczeństwa poruszania się na ulicach Szkolnej i Żeromskiego wybudowane zostaną parkingi i zatoka autobusowa dla pojazdów dowożących dzieci do szkoły i przedszkola. Natomiast w miejscowości Sieniawa położony zostanie asfalt. Kwota całej inwestycji to: 3 280 972,60 zł brutto z czego 95 % kosztów robót budowlanych to dofinansowanie z Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych, a 5 % to wkład własny z budżetu Gminy Drawno. Alicja Łukasik

I SPOTKANIE PARTNERSTWA LIDER POJEJERZA W DRAWNIE

19 maja br. w Drawieńskim Ośrodku Kultury odbyło się pierwsze spotkanie Partnerstwa Lider Pojejerza

w ramach projektu Centrum Wsparcia Doradczego PLUS (CWD PLUS) W spotkaniu uczestniczyli: przedstawiciele samorządów wchodzących w skład Partnerstwa „Lider Pojejerza” (starostowie powiatów, burmistrzowie i wójtowie gmin oraz osoby współpracujące z doradcami partnerstw w projekcie), przedstawiciele Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej (MFiPR), przedstawiciele Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego (UMWZ) oraz doradcy partnerstw – Związek Miast Polskich. Podczas spotkania odbyła się Prezentacja projektu Centrum Wsparcia Doradczego PLUS (CWD PLUS). Głównym celem projektu jest wzmocnienie sprawności administracyjnej samorządów terytorialnych (gminnych i powiatowych), w tym poprawa ich kompetencji do zarządzania strategicznego oraz inicjowania i realizacji kompleksowych przedsięwzięć rozwojowych, w partnerstwie społeczno-gospodarczym i z sąsiednimi samorządami.

Centrum Wsparcia Doradczego jest nowatorskim projektem doradczym służącym zwiększeniu sprawności administracyjnej samorządów lokalnych. Pozwala nabyć i utrwalić samorządom kluczowe kompetencje diagnozowania potrzeb społeczności lokalnych, planowania strategicznego oraz zarządzania procesami inwestycyjnymi. Realizowana w ten sposób współpraca poprawi efektywność realizowanych działań, jak również zoptymalizuje koszty świadczenia usług publicznych ponad podziałami administracyjnymi. Podczas spotkania omówiona została propozycja harmonogramu prac i podziału zadań w projekcie.

PODPISANO UMOWĘ NA REMONT SZKOŁY PODSTAWOWEJ I PRZEDSZKOLA MIEJSKIEGO W DRAWNIE

Ruszył kompleksowy remont budynku Szkoły Podstawowej, a w miesiącu lipcu rozpocznie się remont dachu na budynku przedszkola. W kwietniu br. podpisano umowę na kompleksową termomodernizację całego budynku szkoły wraz z wymianą źródeł ciepła i montażem instalacji fotowoltaicznej. Wykonawcą prac jest Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowe LIDEX Andrzej Polak z siedzibą w Choszcznie. W uroczystym podpisaniu umowy wzięli udział: Burmistrz Drawna - Andrzej Chmielewski, Przedstawiciel Banku Gospodarstwa Krajowego na Region Zachodniopomorski - Katarzyna Korzekwa-Kubiak, Skarbnik Gminy - Agnieszka Zarecka oraz przedstawiciel Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowego LIDEX - Andrzej Polak. Wartość umowy wyniosła: 3 988 302,48 zł brutto. Na remont szkoły i przedszkola uzyskano dofinansowanie ze środków Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych w wysokości 90% wartości inwestycji, przy 10% wkładzie własnym gminy Drawno. Kompleksowy remont budynku szkoły obejmuje m.in. ocieplenie budynku, wykonanie nowej stolarki, montaż parapetów zewnętrznych, wymianę systemu odprowadzania wód, modernizację węzła cieplnego, wymianę instalacji, wymianę okien i drzwi, instalację paneli fotowoltaicznych, wymianę instalacji oświetleniowej, instalacji uziemień ochronnych, montaż instalacji odgromowej, instalacji kotłowni oraz prace kontrolno-pomiarowe. Remont placówki przedszkola obejmować będzie m.in. zerwanie papy na całej powierzchni dachu wraz z jej utylizacją i wymianą pokrycia dachowego wraz z obróbką blacharską.

Alicja Łukasik

„Wzrost efektywności energetycznej budynków użyteczności publicznej w Drawnie”, które jest dofinansowane ze środków Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych.

BARNIMIE - DZIEŃ DZIECKA PEŁEN ATRAKCJI

Piękna, trochę słoneczna pogoda, moc darmowych atrakcji, strefa warsztatowa oraz prawdziwa eksplozja kolo-

-rów - w niedzielę na boisku sportowym w Barnimiu odbył się festyn rodzinny z okazji Dnia Dziecka pn. Bądźmy Razem. Już od wczesnych godzin porannych grupa wolontariuszy Parafialnego Zespołu Caritas w Barnimiu i ludzi dobrego serca przygotowywali moc atrakcji dla dzieci.

Festyn rozpoczął się mszą świętą polową prowadzoną przez wicedyrektora Caritas Archidiecezji Szczecińskiej - Kamieńskiej - ks Mariusza Ogórkowskiego. Powstały także specjalne stanowiska namioty promocyjne, w których dzieci zmagaly się z zadaniami ekologicznymi. Rozpoznawały ślady zwierząt, układały puzzle oraz dowiedziały się wielu ciekawostek związanych z lasem. Nowością na festynie była FOTOLUSTRO, do którego stroiły się i przebiegały całe rodziny. Pozostały wspaniałe, niezapomniane zdjęcia opatrzone w logo naszego Dnia Dziecka "Bądźmy Razem". Jak co roku, dużą popularnością wśród najmłodszych cieszyło się stoisko Drawieńskiego Ośrodka Kultury - malowanie buziek i plectenie warkoczyków. Z barwnego i niezwykle wesołego namiotu wychodziły motylki, kotki, listki, aniołki, a do tego jeszcze dzieci otrzymywały piaski z balonów. Komenda Powiatowa Policji w Choszcznie przyjechała na festyn z psem „Magistrem”, którego dzieci mogły przytulić, pogłaskać, a także wsiąść do samochodu policyjnego. Całości dopełniły zajęcia prowadzone przez animatorki z dymem, bańkami, kulkami oraz zabawy ruchowe. Bardzo dużym zainteresowaniem cieszyła się jak zwykle Loteria fantowa, gdzie głównymi nagrodami były rower górski i dziecięcy. W tym dniu poczęstunek i wszystkie atrakcje, wśród których znalazły się dmuchane zjeżdźalnie i zamki były darmowe. Każde dziecko otrzymało paczkę, kielbaskę z rożna, frytki, popcorn i paczkę niespodzianek. Podczas festynu nie zabrakło władz powiatowych i gminnych w osobach: Starosta Choszczeński - Wioleta Kaszak, wicestarosta Paweł Szuber oraz Burmistrz Drawna-Andrzej Chmielewski, Przewodniczący Rady Miejskiej w Drawnie -

-Aleksander Dementiew, którzy zaangażowali się także w przygotowanie tego dnia.

Słoneczna pogoda oraz przygotowane przez Parafialny Zespół Caritas w Barnimiu atrakcje, wywołały uśmiech na twarzach wszystkich dzieci. Dziecięca radość miała zasięg wojewódzki, gdyż w losowaniu roweru wśród dzieci do lat 10, którego dokonał 3 letni Alex z Barnimia szczęście uśmiechnęło się do Nataniela ze Szczecina. Składamy serdeczne podziękowania wszystkim osobom, które pomagały nam przy organizacji tego dnia, za pomoc przy namiotach, za upieczone ciasta, za przewozy rzeczy z biura na boisko, za dowozy zakupów SEDECZNE BÓG ZAPŁAĆ. Sponsorzy 25 Festynu z okazji Dnia Dziecka w Barnimiu w dniu 29.05.2022 r.: Polino Marszałek sp.Jawna Szczecin, Sołectwo Barnimie, Magda Halina, Euro-Kiela, Salon Fryzjerski - Zofia Leśniańska, ZBS Choszczno, Sołectwo Niemieńsko, NSZZ Solidarność przy PŻM Szczecin, Rancho u Górala - Maryla, Andrzej Górscy, RSP Rzecko, Sołectwo Święciechów, ZZ. Marynarzy przy PŻM Szczecin, Nadleśnictwo Drawno, Nadleśnictwo Kalisz Pom., Nadleśnictwo Głusko, Grochowski Zbigniew, Apteka Herba -Drawno, Bukowski Wojciech-P.H.Polwell Szczecin, Gmina Drawno, Sołectwo Chomętowo, Tech-Dąb Sthil Drawno, Gmina Kalisz Pom., Cukiernia LIDER ze Szczecina, Joanna, Artur Kominiarek-Szczecin.

I MIĘDZYDIECEZJALNY KONKURS MUZYKI CHÓ- RALNEJ VOX DOMINI

W sobotę, 4 czerwca br. w dominikowskim kościele odbył się I Międzydiecezjalny Konkurs Muzyki Chóralnej Vox Domini 2022, którego organizatorem była Parafia Barnimie. W konkursie wzięło udział 6 chorów: Chór parafialny „Benedictus” Dobięgniew Chór Cantate Deo Szczecin - Dąbie, Chór „Głos Przemienienia” - Morzewo, Warlubski Chór kameralny - Warlubie, Cantores Gaudentes - Grudziądz Chór chłopięco - męski Cantores Gaudentes - Grudziądz.

Konkurs poprowadziła Dorota Konopelska. Jury tworzyli: prof. dr hab. Arkadiusz Kaczyński, dr Izabela Szymba - Wysocka, Przełożony PZC Andrzej Konopelski. Nad całością czuwał dyrektor artystyczny Adam Wasieczko.

Patronat honorowy nad konkursem objęli Arcybiskup Archidiecezji Szczęńsko - Kamięńskiej ks. Andrzej Dzięga oraz Burmistrz Drawna Andrzej Chmielewski. Patronat medialny TV Echo Choszczno.

Po wysłuchaniu pięknych wykonań pieśni, jury postanowiło przyznać nagrodę GRAND PRIX, ufundowaną przez ks. Wojciecha Kozubę, chórowi z Grudziądza Cantores Gaudentes. Pozostałe chóry

Sponsorami konkursu byli: Parafialny Zespół Caritas w Barnimiu, Proboszcz parafii Barnimie ks. kan Wojciech Kozub, Radny Rady Powiatu Choszczeńskiego - Andrzej Konopelski, Nadleśnictwo Głusko, Kalisz Pom, Bolewice, Gmina Drawno, ZBS Choszczno, Janusz Wasieczko, Adam Wasieczko, Agnieszka Fliszta, Małgorzata i Henryk Ostrowscy

Dziękujemy osobom które piekły ciasta i zajęły się obsługą gastronomiczną.

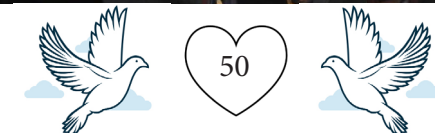
ZŁOTE GODY - JUBILEUSZ - 50-LECIA POŻYCIA MAŁŻEŃ- SKIEGO

Jak pisał Konstanty Ildefons Gałczyński „Nie wystarczy pokochać, trzeba jeszcze umieć wziąć tę miłość w ręce i przenieść ją przez całe życie”

I tak już od ponad 50 lat tą drogą przemierza 7 par z gminy Drawno, które 9 czerwca 2022 roku w Urzędzie Miejskim w Drawnie obchodziły swój Jubileusz 50-lecia pożycia małżeńskiego. Podczas uroczystości, na wniosek Burmistrza Drawna Andrzeja Chmielewskiego wręczone zostały Medale za Długoletnie Pożycie Małżeńskie, przyznane przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, w dowód społecznego uznania trwałości małżeństwa i rodziny. Prawdziwe, zgodne i dobre małżeństwo to takie, które przetrwa wszystkie życiowe problemy i bolączki, by po latach zyskać wzajemne zrozumienie i szacunek.

Złote Gody to niezwykle wydarzenie nie tylko dla Jubilatów, ale również dla ich rodzin oraz przyjaciół, to 50 lat nieprzerwanego, harmonijnego pożycia małżeńskiego.

Wszystkim świętującym rocznicę ślubu, życzenia wielu kolejnych lat przeżytych w zdrowiu, miłości i wzajemnym szacunku oraz uroczystego aktu wręczenia medali złożyli: Burmistrz Drawna - Andrzej Chmielewski, Przewodniczący Rady Miejskiej w Drawnie - Aleksander Dementiew, Sekretarz Gminy - Mariola Kowalewska i Kierownik USC - Dorota Maciejewska. Spotkanie odbyło się w sympatycznej atmosferze. Małżonkowie dla uczczenia jubileuszu złożyli sobie na wzajem podziękowania za wspólne 50 lat. Jubilatom wręczono kwiaty, dokumenty pamiątkowe oraz upominki. Po części oficjalnej Jubilaci zostali zaproszeni na symboliczną lampkę szampana, wspólne odśpiewanie „Sto lat” oraz słodki poczęstunek.

Medale za Długoletnie Pożycie Małżeńskie otrzymały następujące pary:

Marianna i Leon Cichoccy,
Władysława i Hubert Kobrus,
Teresa i Wojciech Maruszewscy,
Helena i Jan Michniewicz,
Teresa i Szymon Pieczyńscy,
Marianna i Kazimierz Rowińscy,
Grażyna Wyborska-Czerwonka i Bronisław Czerwonka.

Składamy serdeczne podziękowania parom za przyjęcie zaproszenia i wspólne świętowanie tego szczególnego Jubileuszu.

Uroczystość uświetniły występy pana Andrzeja Jędrzejaka - znanego i cenionego muzyka oraz zespołu śpiewaczego „Dominikowianki” z Dominikowa.

Alicja Łukasik

UWAGA! WODA TO ŻYWIJE! - APEL O ROZWAGĘ NAD WODĄ

Pamiętaj !!!!

- Wybierając teren do wypoczynku nad wodą pamiętajmy o tym, by korzystać z miejsc do tego przeznaczonych najlepiej tam, gdzie nad bezpieczeństwem czuwają ratownicy WOPR-u.

- Przed kąpielą zapoznajmy się ze wszystkimi znakami i instrukcjami dotyczącymi warunków przebywania w danym miejscu i zorientujemy się, gdzie znajduje się stanowisko ratownika oraz punkt pierwszej pomocy.

- Należy pamiętać, że na wejście do wody zezwala biała flaga umieszczona na maszcie kąpieliska. Flagą czerwoną oznacza całkowity zakaz kąpieli.

- Warto rozoznać miejsce kąpieli i eksplorować je stopniowo – nie wolno wskakiwać do wody, której głębokości nie znamy lub gdy miejsce jest objęte zakazem skakania do wody. Nieznana głębokość i struktura dna może narazić na urazy, kalectwo a nawet śmierć.

- Do wody nigdy nie wchodzimy będąc pod wpływem alkoholu. Jak pokazują statystyki, najwięcej utonięć i wypadków nad wodą dotyczy właśnie osób znajdujących się pod wpływem alkoholu.

- Również osoby zażywające leki psychotropowe i antybiotyki powinny wystrzegać się pływania.

- Z kąpieli korzystamy najwcześniej po upływie 30 minut od zjedzenia posiłku.

- Zadbajmy także o bezpieczeństwo „zdrowotne” - aby uniknąć tzw. wstrząsu termicznego w wodzie, zanurzamy się stopniowo oraz nie kąpiemy się bezpośrednio po dłuższym opalaniu.

- Będąc nad jeziorem, morzem, korzystając z uroków lata, kąpeli słonecznych szczególnie uważajmy na małe dzieci. Zgodnie z obowiązującym prawem my rodzice i opiekunowie mamy prawny obowiązek stałej opieki nad dzieckiem do 7 lat.

- Pamiętajmy również jeżeli korzystamy ze sprzętów pływających takich jak łódki, kajaki czy rowery wodne, aby były one przed wodowaniem sprawdzone pod kątem technicznym. Zadbajmy również o to, aby być wyposażonym w sprzęt ratunkowy, czy asekuracyjny np. kamizelki ratunkowe potocznie zwane kapokami. Niesprawny sprzęt na wodzie również może stać się przyczyną tragedii.

- Pamiętajmy, że podczas tegorocznego wypoczynku mamy przestrzegać obowiązujących zasad sanitarnych.

- Wypoczywając nad wodą zadbajmy o bezpieczeństwo swoje i innych. W razie zagrożenia niezwłocznie wzywamy pomoc. Zespół Prasowy KWP w Szczecinie

POLICJANCI NA FESTYNIE Z OKAZJI DNIA DZIECKA

Policjanci z Komendy Powiatowej Policji w Choszcznie w minioną niedzielę wzięli udział w 25 Festynie z okazji Dnia Dziecka w Barnimiu. Podczas festynu funkcjonariusze propagowali zasady bezpiecznego wypoczynku podczas wakacji oraz bezpiecznego poruszania się po drogach. W czasie spotkania mundurowi prezentowali sprzęt policyjny. Dużym zainteresowaniem wśród najmłodszych uczestników cieszył się policyjny pies służbowy –Magister. sierż.sztab. Magda Keplin

INFORMACJA Z POSIEDZEŃ RADY MIEJSKIEJ W DRAWNIE

Rada Miejska w Drawnie pracowała zgodnie z planem pracy, prowadząc obrady już w sali biesiadnej Drawieńskiego Ośrodka Kultury. 26 kwietnia odbyła się XLI sesja (w sesji uczestniczyło 14 radnych, co stanowiło kworum do podejmowania prawomocnych uchwał), podczas której radni przyjęli informacje na temat stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego, działań ratowniczo-gaśniczych, stanu sanitarno-epidemiologicznego na terenie Gminy Drawno za 2021 rok. W tym punkcie obrad głos zabrał Zastępca Komendanta Powiatowego Policji w Choszcznie nadkom. Jacek Przepiórka i Komendant Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Choszcznie bryg. Mirosław Dzidek. Na podstawie informacji Komendy Powiatowej Policji w Choszcznie na terenie Gminy Drawno w 2021r. stwierdzono: 2 bójki/pobicia, 14 kradzieży, 18 kradzieży z włamaniem, 4 przypadki uszczerbku na zdrowiu, 1 kradzież samochodu, 1 przypadek uszkodzenia cudzej rzeczy. Łącznie w wybranych kategoriach stwierdzono 40 przestępstw (wzrost o 16 czynów w odniesieniu do 2020r.). Policjanci Posterunku Policji w Drawnie w 2021r. ujawnili ogółem 482 sprawców wykroczeń, tj. o 162 więcej niż w roku 2020. W 392 przypadkach zastosowali środek pozakarny w postaci pouczenia. Ukarali mandatami 56 sprawców wykroczeń, a w 34 przypadkach skierowali wnioski o ukaranie do sądu. Na terenie miasta i gminy Drawno w 2021r. odnotowano 6 wypadków drogowych (wzrost o 4 w odniesieniu do 2020r.), w których rannych został 8 osób, oraz 36 kolizji drogowych. Brak było zdarzeń drogowych ze skutkiem śmiertelnym

Z informacji Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Choszcznie wynika, że w 2021r. na terenie Gminy Drawno zanotowano łącznie 98 zdarzeń (w 2020r. zanotowano 60), w tym: 30 pożarów, 61 miejscowych zagrożeń oraz 7 alarmów fałszywych. W przypadku 18 pożarów przypuszczalną przyczyną ich powstania były podpalenia. Nasze jednostki wyjeżdżały do zdarzeń 115 razy, z czego OSP Drawno 90, a OSP Brzeziny 25 razy. W dalszej części obrad Radni podjęli uchwały w sprawach: zmian do budżetu Gminy Drawno na 2022r., zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Drawno na lata 2022-2038, zmiany regulaminu przyznawania odznaki honorowej „Za zasługi dla miasta i gminy Drawno” oraz wyrażenia zgody na utworzenie stowarzyszenia pod nazwą „Stowarzyszenie Obszaru Funkcjonalnego Lider Pojezierza” i na przystąpienie Gminy Drawno do Stowarzyszenia oraz w sprawie przyjęcia statutu Stowarzyszenia.

XLII Sesja Rady odbyła się 24 maja br. W sesji uczestniczyło 14 radnych, co stanowiło kworum do podejmowania prawomocnych uchwał. Radni przyjęli informacje na temat działalności organizacji pozarządowych w 2021r., Klubów sportowych działających na terenie gminy Drawno oraz informację dotyczącą zasobów pomocy społecznej za rok 2021. Radni otrzymali również z Powiatowego Urzędu Pracy w Choszcznie informację na temat przeciwdziałania bezrobociu na terenie Gminy Drawno. Liczba osób bezrobotnych w naszej gminie wynosiła 238, w tym 142 kobiety. Wskaźnik natężenia bezrobocia (jest to procentowy udział liczby bezrobotnych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym) na koniec 2021r. wynosiła 7,8%. Spośród 6 gmin Powiatu Choszczeńskiego niższy wskaźnik natężenia notowała tylko Gmina Choszczno. Następnie Radni podjęli 8 uchwał m.in. w sprawach: przedłużenia na kolejne 2 lata obowiązywanie Programu polityki zdrowotnej w zakresie szczepień profilaktycznych przeciwko grypie osób powyżej 65 roku; przyjęto Program Ochrony

Środowiska dla Gminy Drawno na lata 2021-2025 z perspektywą do roku 2030; wprowadzono program opieki nad bezdomnymi zwierzętami na terenie naszej gminy na 2022r.; zmiany Planu Rozwoju Lokalnego, a także w sprawie wyrażenia zgody na wniesienie dopłat do kapitału rezerwowego KZU-H Spółka z o.o. w Drawnie z przeznaczeniem na realizację zadań w zakresie gospodarki wodno-ściekowej oraz pozostałych zadań wynikających z podstawowej działalności spółki. Na wniosek Burmistrza 3 czerwca została zwołana sesja nadzwyczajna, w której uczestniczyło 11 radnych. Najważniejszym punktem obrad było podjęcie uchwały w sprawie zmiany Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Drawno – zostało dodane zadanie „Budowa kanalizacji sanitarnej (grawitacyjnej i tłocznej) w miejscowości Konotop”. Dzięki temu będziemy mogli ubiegać się o środki finansowe na dofinansowanie tego zadania z PROW, nawet do 100% dofinansowania kosztów kwalifikowanych. Radni podjęli uchwałę jednogłośnie. Wszystkie uchwały są do wglądu w Urzędzie Miejskim w Drawnie w godzinach pracy Urzędu oraz na stronie www.bip.drawno.pl w zakładce „SYSTEM RADA”. W zakładce tej znajdują się również relacje z obrad Rady oraz imienne wyniki głosowań.

UPRAWA MAKU I KONOPI WŁÓKNISTYCH NA NOWYCH ZASADACH

Od 7 maja 2022 r. obowiązują przepisy, dzięki którym prowadzenie uprawy oraz skupu maku i konopi włóknistych będzie łatwiejsze.

Zmiana regulacji spowoduje:

- przeniesienie obowiązku monitorowania upraw maku i konopi włóknistych z wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) właściwych ze względu na miejsce położenia uprawy do Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (KOWR);
- wprowadzenie rejestru podmiotów, które uprawiają lub skupują mak lub konopie włókniste; rejestr będą prowadzić dyrektorzy oddziałów terenowych KOWR;
- wprowadzenie szybkiego wpisu producentów maku lub konopi włóknistych i podmiotów skupujących do rejestru maku lub rejestru konopi włóknistych zamiast wcześniejszego długiego oczekiwania na zezwolenie na uprawę;
- zniesienie obowiązku uzyskiwania corocznego zezwolenia na uprawę;
- zniesienie corocznej rejonizacji uprawy maku i konopi włóknistych w drodze uchwał sejmików województw;
- rozszerzenie listy potrzeb i celów, na jakie mogą być uprawiane konopie włókniste – teraz uprawa będzie mogła być prowadzona na potrzeby włókiennicze, chemiczne, celulozowo-papiernicze, kosmetyczne, farmaceutyczne, energetyczne, nasiennictwa i naukowo-badawcze, w celu hodowli odmian konopi włóknistych, rekultywacji i remediacji gruntów, na cele spożywcze, weterynaryjne, paszowe, pszczelarskie, nawozowe i izolacyjne, na potrzeby produkcji materiałów kompozytowych, materiałów budowlanych i naturalnych środków ochrony roślin); ponadto w określonych przypadkach, wprowadza się możliwość

uprawy maku niskomorfinowego i konopi włóknistych na potrzeby własne;

- wprowadzenie zasady, że do prowadzenia działalności w zakresie uprawy lub skupu maku/konopi włóknistych konieczne będzie uzyskanie wpisu do rejestru maku lub rejestru konopi włóknistych;
- wprowadzenie obowiązku dla podmiotu zamierzającego uprawiać lub skupować mak lub konopie włókniste złożenia wniosku o wpis do rejestru do: dyrektora oddziału terenowego KOWR właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu zamierzającego uprawiać mak lub konopie włókniste albo podmiotu zamierzającego skupować mak lub konopie włókniste od producenta maku lub producenta konopi włóknistych; wniosek taki składa się tylko przy rozpoczęciu działalności dotyczącej uprawy lub skupu maku lub konopi włóknistych;
- wprowadzenie zasady, że w kolejnych latach podmiot, który będzie kontynuować działalność w tym zakresie, składa do KOWR tylko informacje o zmianach dotyczących prowadzenia tej działalności (np. w zakresie zmiany uprawianej odmiany, powierzchni lub lokalizacji uprawy);
- wprowadzenie przepisów obligujących KOWR do przeprowadzania kontroli producentów maku lub konopi włóknistych i podmiotów skupujących mak lub konopie włókniste;
- wprowadzenie kar dla podmiotów, które prowadzą uprawę lub skup maku lub konopi włóknistych wbrew przepisom ustawy. Więcej o nowych zasadach można znaleźć na stronie internetowej: <https://www.gov.pl/web/rolnictwo/uprawa-maku-i-konopii-wloknistych-na-nowych-zasadach>

M. Kowarska

POLSKI ZWIĄZEK WĘDKARSKI W DRAWNIE

W dniu 21.04.2022r odbyło się sprzątanie linii brzegowej jeziora Piaseczno przez członków Koła. W wyniku tej akcji zebrano całą przyczepkę śmieci.

W dniu 27.05.2022r Koło PZW w Drawnie zostało wyróżnione „Dębami Powiatu Choszczeńskiego” w kategorii turystyka i sport. Wyróżnienie w imieniu Koła odebrał Prezes Mirosław Hynek.

Fot. Starostwo Powiatowe w Choszcznie

Zawody wędkarskie:

W dniu 24.04.2022r. odbyły się zawody spławikowe „Otwarcie sezonu wędkarskiego”

Zwycięzcy:

1. Jan Jankowski - 5,88kg;
2. Ryszard Gonkiewicz - 5,63kg;
3. Zbigniew Kurzawa - 4,73kg.

Klasyfikacja junior:

1. Krystian Wiatr - 2,45kg;
2. Szymon Wiatr - 2,00kg;
3. Jakub Wiatr - 1,94kg.

W dniu 01.05.2022r. na jeziorze Adamowo odbyły się Zawody spinningowe

„O puchar Burmistrza Drawna Andrzeja Chmielewskiego”

Zwycięzcy:

1. Paweł Domagała – Bierzwnik - 1700pkt;
 2. Leszek Szumowicz – Kalisz Pomorski - 1400pkt;
 3. Dawid Wieczorek – Stare Kurowo - 1250pkt.
- Największy szczupak: Paweł Domagała – 69cm;
Największy okoń: Fabian Woźniak – 22,3cm.

W dniu 03.05.2022r. na jeziorze Grażyna odbyły się zawody spinningowe „O mistrzostwo Koła PZW Drawno”

Zwycięzcy:

1. Emil Grzelak - 2400pkt;
2. Marcin Kuśmierczyk - 1450pkt;
3. Andrzej Haptar – 1100pkt.

W dniu 15.05.2022r. odbyły się zawody spinningowe „O mistrzostwo Koła PZW Drawno”

Wygrani:

1. Krzysztof Burger – 2150pkt;
2. Bartosz Miłaszewski – 950pkt;
3. Kacprzak Aleksy – 900pkt.

W dniu 22.05.2022r. odbyły się zawody spławikowe zorganizowane na jeziorze Adamowo z okazji „Dnia Dziecka”

Zwycięzcy:

- Kategoria wiekowa 4 – 10 lat:
1. Wojciech Ginda - 0,91kg;
 2. Iga Ubysz – 0,68kg;
 3. Nikodem Miłaszewski – 0,65kg.

Kategoria wiekowa 11 – 16 lat:

1. Mikołaj Skrocki – 0,88kg;
2. Nikodem Stefański – 0,49kg;
3. Emilia Małochwiej – 0,40kg.

W dniu 06.06.2022r. odbyły się zawody spławikowe z okazji „Dnia Dziecka” dla wychowanków Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Suliszewie na jeziorze Adamowo. Zwycięzcy:

1. Łukasz Obrzud;
2. Eliza Szczapa;
3. Dominik Bińkowski.

Wojciech Wiśniowski

W dniu 05.06.2022r. zorganizowane zostały zawody spławikowe „O puchar Nadleśniczego Drawna Sławomira Wencla” na jeziorze Adamowo.

Zwycięzcy:

Klasyfikacja żeńska:

1. Alina Pokora – Choszczno – 3,03kg;
2. Jolanta Górzyńska – Nadleśnictwo Drawno – 2,20kg;
3. Danuta Nowicka – Recz – 2,20kg.

Klasyfikacja męska:

1. Sławomir Sosiński – Choszczno – 8,07kg;
2. Czesław Pokora – Choszczno – 7,10kg;
3. Piotr Wróbel – Krzęcin – 7,07kg.

Drużynowo:

1. Choszczno – 19,30kg;
2. Krzęcin – 16,25kg;
3. Drawno – 12,31kg

Największa ryba: Tomasz Giersz – Recz, Leszcz 0,97kg.

DRAWIEŃSKI PARK NARODOWY

DRAWIEŃSKI PARK NARODOWY. ŚCIEŻKA DYDAKTYCZNA „JEZIORO OSTROWIECKIE”.

Pogoda wskazuje Nam, że sezon na wypoczynek nad Drawą jest już otwarty. Warto więc pomyśleć o nowych kierunkach na potrzeby naszych weekendowych eskapad albo zwyczajnie – pomyśleć o nich z chęci odwiedzin miejsc już znanych. Tym razem odwiedzimy okolice Głuska oraz zabytkową osadę Ostrowite. Widoczny po prawej stronie drogi (ok. 1 km za Głuskiem w stronę Ostrowitego) Kanał Głuchy wypływa z południowego krańca Jeziora Ostrowieckiego i znajduje się tuż przy miejscu postoju pojazdów „Jezioro Ostrowieckie”, gdzie zaczyna się albo też krzyżuje kilka ciekawych szlaków turystycznych. Dziś poznamy dwa z nich. Pierwszą z atrakcji, której elementy widzimy tuż przy drodze jest ścieżka poznawcza „Głusko” (nie mylmy jej ze ścieżką dydaktyczną „Głusko” zaczynającą się w samej miejscowości!) - jest jedną z pięciu na terenie parku ścieżek, prezentujących fortyfikacje Pozycji Pomorskiej, szerzej znanej w Polsce jako Wał Pomorski.

Cztery z pięciu ścieżek „bunkrowych” znajdują się na terenie Gminy Dobiegniew. Są to wspomniana już „Głusko” oraz „Głuskie Ostępy”; „Mostniki” i „Panzerwerk Mostniki” Piąta Ścieżka - „Drewniany Kamień” leży na terenie Gminy Człopa czyli na obszarze województwa zachodniopomorskiego. Podążając za brązowymi piktogramami przedstawiającymi kopułę pancerną na tle białego kwadratu przerabiamy wyjątkową lekcję historii. Ale teraz wracamy już na szlak przyrodniczy, choć ciekawostek kulturowych i historycznych na nim nie zabraknie. Tym razem, aby się nie zgubić w terenie, musimy szukać zielonej choinki na białym tle. To standardowe oznaczenie ścieżek dydaktycznych w DPN. Podążamy brzegiem Jeziora Ostrowieckiego. To największy naturalny zbiornik na terenie Drawieńskiego Parku Narodowego. Zajmuje powierzchnię aż 387 hektarów, a jego głębokość sięga 28,5 metra. Jeszcze bardziej imponuje ilość wody zgromadzonej przez misę Jeziora, którą szacuje się na 36,5 miliona metrów sześciennych. Na początku wędrówki brzegiem jeziora mijamy kładkę, następnie pomosty wędkarskie.

tylko w wyznaczonych miejscach: na zachodnim brzegu Jeziora Ostrowieckiego; z północno - zachodniego brzegu Jeziora Sitno oraz (od granic parku w okolicach Drawna do mostu niskowodnego przed Elektrownią wodną Kamienna) na Drawie. Chętni do wędkowania, zanim zaczyną swoją przygodę, powinni poczytać o zasadach postępowania odpowiedzialnego wędkarza. Dokładne informacje o tym, gdzie i kiedy możemy łowić i jakie są opłaty, znajdują się na stronie internetowej parku. Można się z nimi zapoznać także odwiedzając Punkty Informacyjne DPN w Drawnie lub w Głusku. Podążając ścieżką – podziwiamy krajobrazy, ale też możemy od czasu do czasu robić przystanki przy tablicach dydaktycznych. Zawierają one dużo ciekawych informacji o przyrodzie parku i jego mieszkańcach. Warto wspomnieć, iż tradycja ochrony przyrody na tym terenie sięga okresu międzywojennego, ponieważ już wtedy objęto nią 3 wyspy Jeziora Ostrowieckiego: Helgoland, Hauswerder, Nesselwerder – dziś odpowiednio: Lech (zwana też wyspą kormoranów), Okrzei i Pokrzywka. Obecnie wyspy i półwyspy Jeziora Ostrowieckiego tworzą duży obszar ochrony ścisłej. Tym razem ich nie zobaczymy ponieważ wymagałoby to obrania innej trasy. A więc idąc dalej naszym szlakiem, po około 2 km od startu, żegnamy się z zachodnim brzegiem Jeziora. Ścieżka dydaktyczna wiedzie teraz na drugą stronę, na którą docieramy przechodząc przez mostek na przesyмку, łączący niemal odseparowane od siebie fragmenty tego ogromnego i naturalnego zbiornika wodnego. Najstarsza znana nam przeprawa powstała w tym miejscu już w końcu XIX wieku. Do lat 70-tych XX wieku, istniała tu kładka zwana przez część mieszkańców „mostkiem wietnamskim” (z powodu swojego łukowatego kształtu). Co ciekawe to nie jedyne miejsce na Jeziorze Ostrowieckim, mające azjatyckie „koneksje”. Południowy cypel dużego półwyspu, na zachodnim brzegu, nosi nazwę Korea, ponieważ kształtem faktycznie przypomina swojego azjatyckiego odpowiednika. Pokonawszy most, idziemy początkowo przez sosnowy las.

Tutaj bardzo pilnujemy przebiegu ścieżki, aby z niej nie zbroczyć. Mamy znaleźć się pomiędzy jeziorami: Ostrowieckim i Czarnym. Przy sprzyjającej pogodzie, możemy stąd dostrzec niepowtarzalną - szmaragdową barwę tego drugiego akwenu. Wędrując dalej, korzystamy z fragmentu brukowanej drogi, pomiędzy Głuskiem i Ostrowitem i docieramy do kolejnej z osobliwości Drawieńskiego Parku Narodowego. Chodzi o ponor - naturalne, niezwykle foremne oczko wodne, będące fenomenem przyrody na tych terenach. Jest zjawiskiem unikatowym na Pomorzu. Jego niezwykłość polega na zanikaniu (wsiąkaniu) wody pod ziemię, która - nie wiadomo dokąd „ucieka”. Do dziś nie ustalono gdzie wypływa ona ponownie na powierzchnię. Czy wody w ponorze jest mniej czy więcej, zależy od czynników atmosferycznych. Będąc tutaj zawsze możemy liczyć na inny poziom oczka, a co za tym idzie - zmienny krajobraz. Przyroda zawsze „zachwycająco” nas zaskoczy. Położone tuż obok Jeziora Czarne, także ma swoją unikatową tajemnicę. Jest jednym z zaledwie 3 jezior w Polsce, w którym występuje zjawisko zwane meromiksją. Określenie to oznacza, iż wody jeziora od pewnej głębokości (w przypadku Jeziora Czarnego od 18 metrów), nie mieszają się ze sobą, w wyniku czego - w warstwach wody położonych głębiej nie ma tlenu. W takim środowisku świetnie radzą sobie jedynie bakterie beztlenowe. Inną niezwykłą cechą Jeziora Czarnego zobaczymy już na własne oczy.

Przejrzystość wód jeziora Czarnego sięga 7 metrów. Przy okazji zapamiętajmy, iż to jezioro jest najgłębszym akwenu w Drawieńskim Parku Narodowym. 29 metrów to tylko o 50 cm więcej niż głębiny Jeziora Ostrowieckiego (największego w DPN). W tym momencie warto zauważyć, iż Jezioro Czarne mając 19,48 hektara powierzchni, prawie 20-krotnie ustępuje pod tym względem swemu większemu „bratu” (dla przypomnienia - 387 ha J. Ostrowieckie). Idąc dalej, dłuższy czas brzegiem Jeziora Czarnego, docieramy do kolejnego pięknego miejsca.. Pierwotnie, dzisiejsza osada Ostrowite (dawne Werder) powstała ok. 1588 roku jako część wielkiego majątku ziemskiego rycerskiego rodu von Wedel z Drawna. Ci wielcy kolonizatorzy Puszczy Drawskiej przybyli na Pomorze Zachodnie z okolic Hamburga, w końcu XIII wieku, a w tej części Puszczy Drawskiej ich majątek rozrósł się po przejęciu, w I połowie XVI stulecia, włości wcześniej należących do zakonu cystersów z Bierzwika. Istniejąca do dziś zabudowa ryglowa (tzw. mur pruski) pochodzi z lat 80-tych i 90-tych XIX wieku. Choć pieczołowicie odnowione budynki cieszą oko, to stanowią tylko część pierwotnej zabudowy, która w końcu XIX stulecia liczyła kilkanaście domostw wraz z zabudową towarzyszącą. Jeszcze w XIX wieku osadę zamieszkiwało około 100 osób. Tuż za ostatnimi zabudowaniami kończy się ogólnodostępna droga. Jeśli przyjechaliśmy tutaj samochodem, pomijając część już opisaną - zostawiamy pojazd na parkingu, obok stacji terenowej DPN, a w dalszą drogę obowiązkowo uda-

-jemy się pieszo. Niezwykle prezentuje się też inna pamiątka po dawnych mieszkańcach Ostrowitego. Nieczynny już cmentarz ewangelicki, przez wielu uważany jest za najciekawszą z nekropoli zachowanych na terenie Drawieńskiego Parku Narodowego. Uporządkowany przez pracowników parku, ukazuje rzadko spotykane kamienne i betonowe nagrobki. Wśród nich te unikatowe takie, jak m.in.: nagrobek dawnego leśniczego czy płyta z insygniami kowala oraz pomniki w formie „ściętego drzewa życia”, które dziś często porośnięte mchami mylone są często z naturalnymi pniami drzew. Na cmentarzu w Ostrowitem odnajdziemy też pozostałości po kościółku z XIX wieku (pierwotna budowla powstała w XVIII stuleciu). Jeszcze w latach 60-tych XX wieku odbywały się tu msze święte. Dzisiaj gołe ściany pozbawione dachu, wzbudzają refleksję i poruszają wyobraźnię odwiedzających. Gdzieś tam, odkryte kamienne fundamenty dostarczają wiedzy również miłośnikom geologii. Także w murze, pomiędzy cegłami znajdują liczne okazy kamieni przywleczonych na te tereny ze Skandynawii przez lądolód, który ostatecznie ustąpił z tego obszaru około 10 tysięcy lat temu. Od cmentarza i ruin kościółka w Ostrowitem, mamy ok. 2,5 kilometra do ostatecznego celu naszej wędrowki. Czeką na nas „Stara Węgornia” na rzece Płocicznej. Powstała ok. 1820 roku. Tę inwestycję zaplanował i zrealizował (podobnie jak wspomniany wcześniej „Kanał Głuchy”) Friedrich Sydow z Głuska. Miejsce („Stara Węgornia”) zawdzięcza nazwę istniejącej tu, a dawniej posadowionej obok dawnego mostu i młyna pałapce na węgorku. Jeszcze kilka dekad temu łapano ich tutaj (tylko przez 1 noc !) nawet 900 kilogramów. W tym miejscu kończy się Naszą wędrowkę, która na całym opisanym odcinku liczy sobie około 7,5 kilometra. Wracamy na miejsce postoju pojazdów „Jezioro Ostrowieckie”. Podążamy ponownie ścieżką dydaktyczną lub główną, brukowaną na tym odcinku drogą, pomiędzy osadą Ostrowite i Głusko. Na jej fragmencie, pomiędzy Ostrowitem a wspomnianym miejscem postoju pojazdów „Jezioro Ostrowieckie”, wyznaczono czarny szlak pieszy. Dobrej drogi i wspaniałych widoków oraz niezapomnianych wrażeń. Zapraszamy do Drawieńskiego Parku Narodowego.

Autr tekstu i zdjęć: Tomasz Bogucki DPN

DRAWIEŃSKI OŚRODEK KULTURY

DZIEŃ DZIECKA

Z okazji Dnia Dziecka oprócz Pikniku Rodzinnego nad Drawą nasz ośrodek kultury zaangażował się w coroczny Dzień Dziecka w Barnimiu (29.05) organizowany przez Caritas Barnimie oraz w obchody Dnia Dziecka w Przedszkolu Miejskim w Drawnie (02.06). W Barnimiu wystąpiła Bianka Krykwińska oraz Antonina Tabasz z sekcji wokalne DOK oraz Hanna Działko, Hanna Bruzi, Joanna Żabicka, artystki współpracujące z naszym ośrodkiem kultury. Ponadto dużym zainteresowaniem cieszyło się stoisko artystyczne Drawieńskiego Ośrodka Kultury- malowanie twarzy przez panią Elę i panią Sylwią, tworzenie kreatywnych baloników przez panią Monikę i panią Agnieszkę, robienie warkoczyków przez panią Monikę. Dzieci były bardzo zadowolone, o czym świadczyła długa kolejka do naszego stoiska. Cieszymy się, że mogliśmy wraz z paniami z Biblioteki Publicznej wspomóc akcję Dzień Dziecka w naszym przedszkolu. Oprócz maskotek dzieci również mogły liczyć na zabawę z bańkami mydlanymi, malowanie twarzy, tatuaże oraz popcorn.

Natomiast u nas 1 czerwca gościliśmy dzieci z Przedszkola Miejskiego w Drawnie oraz uczniów klas I-III Szkoły Podstawowej w Drawnie. Wraz ze Stowarzyszeniem COOLturalne Drawno, Biblioteką Publiczną w Drawnie, Gminą Drawno przygotowaliśmy dla dzieci atrakcje. Na najmłodszych czekały maskotki Myszki Mini i Garfielda, a w holu kina pani Ela i pani Patrycja robiły dzieciom tatuaże, pani Emilka i pani Basia dekorowały włosy dzieci warkoczykami, a pani Krysia przygotowywała popcorn. Po tej części dzieci mogły obejrzeć przedstawienie w wykonaniu Teatru Pinokio z Nowego Sącza, po którym aktorzy obdarowali dzieci wykonanymi przez siebie balonikami- zwierzakami. Dzieci otrzymały też słodkości podarowane przez pana Andrzeja Konopelskiego w imieniu Parafialnego Zespołu Caritas w Barnimiu. To był kolejny magiczny Dzień Dziecka w Drawnie. To przedsięwzięcie zostało zrealizowane przy współudziale finansowym Gminy Drawno.

„ŁĄCZY NAS TRADYCJA”

Miło nam poinformować Państwa, że nasz projekt „ŁĄCZY NAS TRADYCJA” otrzymał dofinansowanie w kwocie 5000 zł. Projekt został napisany przez Stowarzyszenie „COOLturalne Drawno” działające przy Drawieńskim Ośrodku Kultury.

Projekt jest skierowany do wszystkich grup naszego społeczeństwa ze szczególnym uwzględnieniem seniorów oraz twórców sztuki ludowej, kół gospodyń wiejskich ale również dzieci i młodzieży. Ponadto naszym celem jest zaangażowanie jak najszerszego grona uczestników, przy jednoczesnym własnym rozwoju, bo liczymy, że nasze działania i ich zasięg pozwoli nam zachęcić inne osoby do wstąpienia do naszego Stowarzyszenia i rozpoczęcia działalności społecznej. Całość przedsięwzięcia będzie kilkuetapowa: warsztaty wokalne z muzyką ludową, warsztaty teatralne przygotowujące występ słowno-muzyczny na bazie „Ballad i Romansów” Mickiewicza, w sołectwach warsztaty kulinarne-tworzenie potraw regionalnych z prezentacją podczas „Święta Drawy”, warsztaty rękodzielnicze angażujące twórców ludowych danej wsi z prezentacją finałową, warsztaty wyplatania wianków, korowód łodzi rzeką Drawą, Wojewódzki Festiwal Piosenki Ludowej podczas imprezy kultywującej tradycje regionu „Święto Drawy”- 02.07.22r.

Projekt jest współfinansowany ze środków otrzymanych z RZĄDOWEGO PROGRAMU FUNDUSZ INICJATYW OBYWATELSKICH NOWEFIO NA LATA 2021-2030. WARSZTATY WOKALNE „ŚWIAT MUZYKI LUDOWEJ”- każdy poniedziałek od godz. 11.00 do 16.00 WARSZTATY TAŃCA LUDOWEGO – SOBOTA godz.10.00 - 13.00 WARSZTATY KULINARNE - W GODZINACH PRACY ŚWIETLIC WARSZTATY TEATRALNE- SOBOTA GODZ. 16.00 - 18.00.

RODZINNY PIKNIK NAD DRAWĄ

22 maja br. odbył się pierwszy w naszej miejscowości Rodzinny Piknik nad Drawą. Całe wydarzenie miało miejsce na Stadionie Miejskim w Drawnie oraz na pomoście i przy hangarze, gdzie odbywały się zawody wędkarskie. Organizatorem tego pikniku był Drawieński Ośrodek Kultury wraz z Polskim Związkiem Wędkarskim z Drawna.

Wszystko rozpoczęło się od zawodów wędkarskich (godz.13.00) zorganizowanych przez przedstawicieli Koła Wędkarskiego z Drawna na czele z prezesem, panem Mirosławem Hynkiem. O godzinie 14.00 natomiast nastąpiło otwarcie wydarzenia przez pana burmistrza, Andrzeja Chmielewskiego. Uczestnicy wydarzenia mogli wysłuchać utworów związanych z rodziną zaprezentowanych przez zespoły: „Drawianki”, „Drawiczanki”, Drawieński Uniwersytet Trzeciego Wieku, Grupę My z Choszczna, sekcję wokalną dzieci (Bianka Krykwińska, Julia Morcinek, Antonina Tabasz, Nikola Kliś). Ponadto na scenie prezentowały się grupy z sekcji tanecznej dorosłych (ze słynnym can canem) oraz sekcji dziecięcej. Wszystkie występy były niezwykle urzekające. W między czasie prezes Koła Wędkarskiego w Drawnie

"Łączy nas tradycja"

Projekt jest realizowany od 9.05. do 2.07.2022r. z programu MIKRODOTACJE, LOKALNE PRZEDSIĘWZIĘCIA FIO w WOJEWÓDZTWIE ZACHODNIOPOMORSKIM 2021-2023

Skierowany jest do seniorów, twórców sztuki ludowej, kół gospodyń wiejskich ale również do dzieci i młodzieży. Planujemy wiele interesujących warsztatów:

WOKALNE "Świat muzyki i ludowej" TAŃCA LUDOWEGO

TEATRALNE RĘKODZIELNICZE WYPLATANIE WIANKÓW KOROWÓD ŁODZI

KULINARNE "Smaki naszych regionów" oraz XIII WOJEWÓDZKI FESTIWAL PIOSENKI LUDOWEJ

Prezentacje finalowe warsztatów podczas imprezy plenerowej "Lato nad Drawą"
2 lipca 2022r. na plaży miejskiej w Drawnie

Logos of sponsors: KOMES, ARS, nds fund, etc.

przedstawił wyniki zawodów sportowych i wraz ze mną wręczył przepiękne puchary dla zwycięzców i uczestników tychże zawodów. Dzieci były szczęśliwe.

Na młodszych uczestników pikniku czekało mnóstwo atrakcji, dmuchane zamki, słodki poczęstunek, warsztaty tworzenia kwiatów z krepiny (poprowadzone przez panie z naszych świetlic), a także wyprawa z Klaunem Andzią i Przyjaciółmi w niezapomnianą wyprawę w stylu Pingwinów z Madagaskaru. Na scenie zaprezentowali się również goście ze Szkoły Tańca „Save the Beat” ze Stargardu oraz uczestnicy zajęć tańca z Drawna. Po tych wszystkich atrakcjach uczestnicy mogli wysłuchać koncertu zespołu „W drogę” z Choszczna, (który wystąpił gościnnie, za co bardzo dziękuję Panu Piotrowi Jarzynie i panu Jerzemu

Januszewskiemu, którzy zgodzili się w imieniu zespołu uświetnić nasze wydarzenie) a na zakończenie utworzyliśmy serce z kwiatów i losowaliśmy nagrodę główną - hulajnogę elektryczną o wartości 1500 zł. Główna nagroda trafiła do Kajetana i Aleksandra Domańskich. Gratulujemy serdecznie. A ja bardzo serdecznie dziękuję SPONSOROM, bo to dzięki nim możliwa była właśnie taka nagroda. A byli to: Burmistrz Drawna Andrzej Chmielewski, Przewodniczący RM Aleksander Dementiew, Aleksandra Kochanek, Agata Słodkowska, Sławomir Nowak, Adam Emilianowicz, Jerzy Dworzański, Jan Kuźmiński, Elżbieta i Zbigniew Majewscy, Aleksandra Roślik „OPEN YOUR MIND”, Małgorzata Dzierbunowicz, Małgorzata Kukulka, Agnieszka Wiśniowska, Paweł Kowalczyk- firma „PAVO”.

Mimo zmiennej pogody najpiękniejsze były dwie sprawy - uśmiech dobrze bawiących się dzieci i nasza integracja, za co wszystkim ZAANGAŻOWANYM OSOBOM, INSTYTUCJOM z całego serca dziękuję (PS. oczywiście dziękuję Wędkarzom PZW Drawno, bo na ich pomoc zawsze można liczyć !!!)I dziękuję, że byliście! To było nasze wspólne wydarzenie!

Izabela Kowalczyk

KONKURS RECYTATORSKI POEZJI PATRIOTYCZNEJ

4 maja 22r. z okazji majowych świąt, w Drawieńskim Ośrodku Kultury odbył się pierwszy, po długiej przerwie, KONKURS RECYTATORSKI POEZJI PATRIOTYCZNEJ. W tym wydarzeniu wzięło udział 21 uczestników w dwóch kategoriach wiekowych: 4 - 6lat i 7 - 10lat za sprawą swoich rodziców, nauczycieli przedszkola oraz szkoły podstawowej w Drawnie i za przygotowanie dzieci Wam bardzo serdecznie dziękujemy oraz za udział w tym wydarzeniu. Na scenie zaprezentowali się również uczestnicy Środowiskowego Domu Samopomocy, za co serdecznie dziękuję zarówno pani Kierownik, Annie Kozłowskiej, jak i pracownikom przygotowującym podopiecznych.

A oto wyniki jakże klimatycznego, za sprawą dziecięcej radości i odwagi scenicznej, konkursu:

Kategoria 4-6 lat:

I miejsce: Aniela Byczkowska i Michał Trzaskawka

II miejsce: Zofia Szymanek

Kategoria 7-10 lat:

I miejsce: Bianka Krykwińska i Zofia Buchajczyk

II miejsce: Paulina Halec

Dziękujemy wszystkim występującym dzieciom. Byłyście wspaniałe. Każdy z uczestników konkursu otrzymał nagrody oraz pamiątkowe dyplomy. Dziękujemy też za obecność Panu Burmistrzowi, Andrzejowi Chmielewskiemu oraz Pani Joannie Osińskiej za tak trudne zadanie jakim jest bycie członkiem jury. Oprócz Pani Joanny Osińskiej członkiem jury była Pani Elżbieta Bacztub-Bakiewicz oraz ja. Jeszcze raz serdecznie gratulujemy!!!
Izabela Kowalczyk

SPOTKANIE TWÓRCÓW, ARTYSTÓW I DZIAŁACZY KULTURY

Z okazji Dnia Działacza Kultury w sali biesiadnej Drawieńskiego Ośrodka Kultury odbyło się spotkanie Twórców, Artystów i działaczy Kultury Gminy Drawno. W spotkaniu wzięło udział 80 twórców, artystów, działaczy kultury, społeczników, wolontariuszy... Oczywiście chętnych do pomocy i życzliwych osób jest dużo więcej i wszystkim bez wyjątku dziękuję za Waszą pomoc, zaangażowanie, za budowanie tożsamości kulturowej naszego lokalnego społeczeństwa. Cieszę się, że część z Państwa przyjęła zaproszenia, aby tego dnia ten wyjątkowy dla nas, pracowników kultury, dzień świętować. Oprócz podziękowań za tę współpracę, pomoc i zaangażowanie była też niespodzianka w postaci koncertu muzyki współczesnej i miusicalowej w wykonaniu Marii Radoszewskiej i Waldemara Zielińskiego – gitara. Koncert został ufundowany dla wszystkich twórców i działaczy kultury przez Gminę Drawno w osobie burmistrza, pana Andrzeja Chmielewskiego. Pan Burmistrz oraz Przewodniczący Rady Miejskiej w Drawnie złożyli życzenia pracownikom, twórcom i działaczom kultury w Gminie Drawno.

"Nie branie daje satysfakcję, ale dzielenie się z drugim tym, co w nas najlepsze. To jest miarą naszego człowieczeństwa."

Podziękowanie

Z okazji Dnia Działacza Kultury
dziękuję

**WAM, DRODZY TWÓRCY, DZIAŁACZE, SPOŁECZNICY,
WOLONTARIUSZE I PRZYJACIELE
DRAWIEŃSKIEGO OŚRODKA KULTURY
za działalność artystyczną, krzewienie kultury w gminie Drawno
oraz za zaangażowanie w działalność kulturalną
Drawieńskiego Ośrodka Kultury.**

Dzięki Państwa zaangażowaniu zmieniamy świat na lepszy.

ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOZY W DRAWNIE

13 kwietnia br. zasiadliśmy do świątecznego stołu, by razem przeżywać nadchodzące Święta Wielkiej Nocy. Był to mile spędzony czas w radosnej i pełnej optymizmu atmosferze, wśród wspólnych rozmów, śmiechu jak i świątecznej refleksji.

Natomiast 14 kwietnia 2022 r. uczestnicy wraz z kadrą zaprezentowali wyroby rękodzielnicze przygotowane w naszych pracowniach terapeutycznych podczas kiermaszu wielkanocnego w Zachodniopomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Szczecinie. Gdy kiermasz dobiegł końca, tradycyjnie wybrali się do centrum handlowego OUTLET by potrenować w praktyce umiejętności społeczne.

21 kwietnia tematem przewodnim zajęć były zainteresowania oraz pasje. W tym dniu swoimi zainteresowaniami podzieliła się z uczestnikami Pani Monika – terapeuta pracowni plastyczno – rękodzielniczej, która w wolnej chwili szydełkuje.

Następnie 22 kwietnia obchodziliśmy Światowy Dzień Ziemi. W pracowniach podejmowane były tematy o tym, w jaki sposób można pomóc Ziemi, by spowolnić jej niszczenie. Przy tej okazji trenowane były zasady prawidłowej segregacji odpadów.

04 maja br. uczestnicy zaprezentowali się podczas konkursu recytatorskiego poświęconego poezji patriotycznej, którego organizatorem był Drawieński Ośrodek Kultury.

11 maja Pani kierownik podzieliła się z uczestnikami pasją swojej córki, która hoduje ślimaki afrykańskie – *Achatina fulica albino*. Podopieczni poznali ciekawostki hodowli ślimaków olbrzymów w domu. Mieli też okazję do tego, aby je dotknąć, potrzymać i zobaczyć jak bardzo lubią kąpiel.

Ponadto 23 maja nasi uczestnicy rozpoczęli kurs obsługi komputera, internetu i smartfona w ramach projektu „ZACHODNIOPOMORSKA AKADEMIA KOMPETENCJI KOMPUTEROWYCH” nr RPZP.08.10.00-32-K001/19.

25 maja nasi uczestnicy - Absolwenci Specjalnego Ośrodka Szkolno - Wychowawczego w Niemieńsku wybrali się z wizytą do Zamku, by wspominać stare dobre czasy i spotkać się ze znajomymi nauczycielami i uczniami. Był to bardzo mile spędzony dzień.

Natomiast 26 maja zaprosiliśmy do naszego domu rodziny naszych uczestników, by wspólnie świętowali ważny dzień - Dzień Rodziny. Uroczystość zaczęła się od powitania przybyłych gości przez Panią kierownik. Następnie uczestnicy zaprezentowali utwór pt. "Cudownych rodziców mam". Uczestnicy mieli okazję spędzić czas z najważniejszymi dla nich osobami – byli to ich rodzice, rodzeństwo, ciocie.

08 czerwca nasz uczestnik Pan Paweł Migoń wziął udział w IV OGÓLNOPOLSKIM FESTIWALU PIOSENKI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH INTELEKTUALNIE I PSYCHICZNIE „NIEZAPOMNIANE PRZEBOJE 2022”, którego organizatorem był ŚDS w Chojnie. Pan Paweł zaprezentował utwór pt. „ W MOIM OGRÓDECKU” zespołu Rokiczanki i został wyróżniony.

A.K

29 maja włączyliśmy się w organizację FESTYNU Z OKAZJI DNIA DZIECKA w Barnimiu zorganizowanym przez Parafialny Zespół Caritas w Barnimiu. Pracownicy i uczestnicy naszego domu przygotowali dla najmłodszych stoisko integracyjno – promocyjne z pomocami terapeutycznymi wykorzystywanymi do pracy nad motoryką małą i koncentracją. Ponadto grupa taneczna w składzie: P. Angelika Kijas, P. Karol Remenda, P. Anna Józwiak, P. Łukasz Urbański, P. Monika Jakszuk, P. Jakub Buduj, P. Dorota Banach, P. Krzysztof Mazur na scenie prezentowali taniec z wykorzystaniem bum bum rurek.

07 czerwca odwiedziliśmy Muzeum Drawieńskiego Stowarzyszenia Historyczno - Eksploracyjnego. Pan Tomasz Maciąg - Prezes Stowarzyszenia - pasjonat historii oczyma wyobraźni przeniósł nas do przeszłości. Podzielił się z nami wiedzą i odkryciem lokalnego patriotyzmu oraz korzeni naszych przodków. Byliśmy zafascynowani podróżą w czasie oglądając przedmioty które pamiętają czasy przedwojenne, powojenne, PRL-u. To była wspaniała lekcja historii i mądrze spędzony czas.

SZKOŁA PODSTAWOWA W DRAWNIE

KONKURS RECYTATORSKI DLA KLAS I – III

Dnia 01.06.22r. w naszej szkole odbył się finał Szkolnego Konkursu Recytatorskiego pt.: „Nasze wady i zalety” dla klas I-III. Miał on na celu:

- popularyzowanie poezji dziecięcej,
- umożliwienie obcowania z pięknym słowem,
- wzbogacanie dziecięcej wyobraźni,
- pobudzanie aktywności twórczej,
- rozwijanie zdolności recytatorskich.

Konkurs przebiegał w dwóch etapach. W dniu 30.05.22r. odbyły się eliminacje klasowe, w których brali udział wszyscy uczniowie klas młodszych. W wyniku prac Komisji do finału zostali wytypowani następujący uczniowie: klasy I: Zofia Buchajczyk, Łukasz Dobosz, Zuzanna Haintz, Kajetan Halec, Antoni Maciąg, Florian Wiewiórowski; klasy II: Anastazja Janicka, Lena Koziorowska, Bianka Krykwińska, Nika Palczyńska, Martyna Sztaba, Kaja Wojtowicz; klasy III: Martyna Cichocka, Julian Gralla, Hubert Rębas, Róża Słodkowska, Artur Tulko i Igor Wrzochal.

Po zaprezentowaniu się wszystkich finalistów przed publicznością Komisja w składzie: Joanna Markiewicz – Dyrektor Szkoły Podstawowej, Barbara Zajączkowska – Dyrektor Biblioteki Miejskiej, Karolina Ciesielska – pracownik Świetlicy Środowiskowej, zadecydowała, że tytuł MISTRZA RECYTACJI otrzymali:

- z klas I – Zofia Buchajczyk,
- z klas II – Anastazja Janicka,
- z klas III – Igor Wrzochal.

Wszystkim serdecznie gratulujemy i zapraszamy za rok, kiedy to odbędzie się kolejna edycja tego konkursu.

Dzięki sponsorom, którym serdecznie dziękujemy, finaliści zostali nagrodzeni pięknymi książkami, a wszyscy uczniowie klas I – III w Dniu Dziecka otrzymali lody i słodkości.

Do zobaczenia za rok.
Organizatorzy
Teresa Zagata
Mirosława Lewandowska

DNI OTWARTE

Kwiecień i maj to najważniejsze miesiące dla naszych przyszłych absolwentów. Którą szkołę wybrać?, jaki profil klasy? – takie decyzje muszą podjąć w tym roku nasi uczniowie klas ósmych. Aby ułatwić im to zadanie – uczniowie wraz z opiekunami Katarzyną Pater, Magdaleną Janicką, Elżbietą Koziorowską uczestniczyli w „DZWIACH OTWARTYCH” w: Zespole Szkół nr 1 im. Bolesława Chrobrego w Choszczynie - dn. 21.04.2022, Zespole Szkół im. Ofiar Terroryzmu w Kaliszu Pom. - dn. 27.05.2022, Zespole Szkół nr 2 im. Noblistów Polskich w Choszczynie - dn. 30.05.2022.

Celem naszych wizyt było bliższe poznanie funkcjonowania placówek, zapoznanie z ofertą edukacyjną oraz profilami klas i zasadami rekrutacji. Nasi uczniowie w trakcie zaoferowanych przez gospodarzy zajęć i warsztatów mogli wziąć udział w ciekawych formach aktywności, pokazach, degustacjach, zajęciach, lekcjach otwartych, koncertach, pokazach. Szkoły wykazały się nie lada kreatywnością, aby przyciągnąć uwagę naszej młodzieży. Mamy nadzieję, że nasi uczniowie dokonają trafnego wyboru swojej ścieżki edukacyjnej. Życzymy im powodzenia i udanej rekrutacji do wymarzonych szkół!!!!

Zdjęcia z w/w wydarzeń dostępne są na stronach zaprezentowanych placówek w fotorelacjach.

Dziękujemy Panu Burmistrzowi Andrzejowi Chmielewskiemu, za pokrycie kosztów przejazdu do Zespołu Szkół w Kaliszu Pom.

Katarzyna Pater

KONKURS POEZJI RELIGIJNO - PATRIOTYCZNEJ

28 maja w Choszczynie w sali lustrzanej ChDK odbył się XX Jubileuszowy Konkurs Recytatorski Poezji religijno-patriotycznej zorganizowany przez Akcję Katolicką przy parafii pw. NNMP w Choszczynie. Konkurs ten organizowany jest ku pamięci ks. Prałata Jana Abramskiego. Uczniowie naszej szkoły również wzięli w nim czynny udział.

Wiersze o ojczyźnie na choszczeńskiej scenie zaprezentowały uczennice: Bianka Krykwińska z klasy 2, Zuzanna Stanulewicz z klasy 5 i Celina Hryniewicz z klasy 8. Wcześniej w szkole odbył się pierwszy, szkolny etap konkursu, który miał wyłonić przedstawicieli naszej placówki. W tym etapie udział wzięli uczniowie: Miłosz Kowalczyk, Julia Ochlik, Martyna Banaszewska, Marta Gładel, Nadia Ruda oraz Amelia Mąka. Wszystkim uczestnikom konkursu bardzo gratulujemy. MDT

SUKCESY NASZYCH UCZNIÓW W KURATORYJ- NYCH WOJEWÓDZKICH KONKURSACH PRZEDMIO- TOWYCH

Kuratorium Oświaty od lat organizuje konkursy, które są jednymi z najbardziej wymagających i dających prestiż sprawdzianów zarówno wiedzy, jak i umiejętności. Zagadnienia, na których opierają się zadania są wymagające, dlatego każdy uczeń biorący w nich udział musi wykazać się wielkim zaangażowaniem i pracowitością. Z wielką radością informujemy, że po wielu tygodniach ciężkiej i wyczerpującej pracy dwoje naszych uczniów znalazło się w gronie finalistów wyżej opisanych konkursów.

A są to:

1. Marta Gładel – j.polski, biologia
2. Michał Czerwieniec- geografia

Wyjątkowe sukcesy uczniów utwierdziły nas w przekonaniu, że warto rozwijać zainteresowania i uzdolnienia naszych wychowanków.
E. Koziarowska

PASOWANIE NA CZYTELNIKA

Dnia 11.05.2022r. w naszej szkole odbyło się uroczyste Pasowanie na Czytelnika Biblioteki szkolnej uczniów klasy I. Dla uczniów nadszedł kolejny ważny dzień, wszyscy stali się prawdziwymi czytelnikami naszej szkolnej biblioteki. Głównym celem uroczystości było zachęcenie najmłodszych uczniów do korzystania z biblioteki szkolnej, wypożyczania książek oraz nieustannego rozwijania umiejętności czytania. W naszej szkole pasowanie uczniów klas pierwszych na czytelników biblioteki na stałe wpisało się do kalendarza uroczystości szkolnych. Aby stać się czytelnikiem, uczniowie klasy I odgadywali bajkowe zagadki, które sprawdziły ich znajomość bohaterów baśni i bajek. Były m.in. Czerwony Kapturek, Śpiąca Królewna, Kraina lodu, Kopciuszek. Po takim wprowadzeniu przyszli czytelnicy złożyli uroczyste przyrzeczenie, że będą kochać i szanować książki, korzystać z ich mądrości i sumiennie wypełniać obowiązki czytelnika.

„My uczniowie pierwszej klasy,
uroczyście przyrzekamy,
że będziemy książki kochać,
krzywdy zrobić im nie damy

i wskazówek i rad książek,
będziemy słuchać z uwagą,
obowiązki czytelnika
traktować z wielką powagą!
PRZYRZEKAMY

Po przyrzeczeniu nastąpiło uroczyste pasowanie na czytelnika. Nasi nowi czytelnicy otrzymali pamiątkowe dyplomy, które będą im przypominały o tym uroczystym wydarzeniu. Na koniec uczniowie zaśpiewali piękną piosenkę o bibliotece. Potem wszyscy zostali zaproszeni do częstego odwiedzania biblioteki i korzystania z jej zbiorów. Spotkanie przebiegło w miłej i przyjaznej atmosferze. Po takim wspólnym spotkaniu biblioteka będzie kojarzyła się najmłodszym czytelnikom z miejscem bezpiecznym, przyjaznym, radosnym, gdzie uczniowie są zawsze mile widziani. Warto wiedzieć, że do szkolnej biblioteki należy każdy uczeń naszej szkoły.

D. Konopelska, E. Koziarowska

PROFIL SZKOŁY

Żyjemy w czasach nieustannych zmian a wydarzenia ostatnich dwóch lat (pandemia, praca zdalna, wojna w Ukrainie, zmiany ekonomiczne) pokazują, jak szybko musimy przystosowywać się do ciągle zmieniającej się rzeczywistości. Proces transformacji, przemian, przekształceń stał się koniecznością. Peter Drucker, ekspert ds. zarządzania, wykładowca akademicki, badacz procesów organizacji i zarządzania w korporacjach oraz organizacjach non-profit, uważany za jednego z najwybitniejszych myślicieli i teoretyków zarządzania XX wieku powtarza, że „jedynym stałym elementem współczesnych organizacji jest... zmiana”.

Szkoła jest specyficznym rodzajem „organizacji”, wobec której każde wprowadzenie zmian musi być rozpatrywane ze szczególną uwagą.

Zmiany w szkole mogą mieć charakter nadany z góry, wynikający, np. ze zmian podstawy programowej, kierunków polityki oświatowej państwa, czy sposobu organizacji pracy w szkole. Mogą mieć również charakter wewnętrzny, tj. np. zmiany służące poprawie bezpieczeństwa, poprawie jakości funkcjonowania, czy poprawie jakości kształcenia. Często szkoły prowadzą różne badania wewnętrzne, aby zadowolić Organy nadzorujące. W związku ze zmianami, jakie funduje nam świat, postanowiliśmy przeprowadzić badanie jakości pracy szkoły, aby sprawdzić, w jakim kierunku mamy się rozwijać, jakie wyznaczyć sobie cele, jakie oczekiwania stawia wobec szkoły rzeczywistość. W tym celu przeprowadziliśmy w naszej szkole działania nad ustaleniem profilu szkoły.

Nasze działania związane z Profilem szkoły nie są narzucone z góry. Wynikają z potrzeby rozwoju. Dostrzegamy dużą potrzebę wspólnego zatrzymania się i zadania sobie pytań: Gdzie w tym wszystkim jesteśmy? Jaki jest obraz naszej szkoły? Jak chcemy, żeby było? Co jest powodem tego, że nie jest tak, jak chcemy? To duża odwaga z naszej strony poddać się krytyce, jednak wierzymy, że będzie to konstruktywna krytyka, że wszyscy mamy intencje, aby wspólnie docenić to, co dobre i poprawić, co można. W naszej szkole preferujemy transparentność i jawność przekazu, bezpośrednio rozwiązywanie problemów. Czasem dużo rozmawiamy o problemach w grupach rodziców, nauczycieli czy uczniów, ale ich nie rozwiązujemy. Jesteśmy przekonani, że tylko wspólne działania doprowadzą do polepszenia jakości pracy. Wszyscy popełniamy błędy. Popełnianie błędów jest nieodłącznym i koniecznym elementem nauki i każdy człowiek powinien być gotowy, a nawet ciekawy niepowodzeń - to najlepszy sposób na szybkie uczenie się na bazie doświadczenia, a nie suchej teorii.

Działania nad profilem szkoły, koordynowane przez panią Teresę Zagatę i panią Mirosławę Lewandowską, zostały przeprowadzone w kilku krokach. Pierwszym etapem było spotkanie przedstawicieli wszystkich grup uczestniczących w panelu szkoły: dyrekcji, nauczycieli, rodziców, uczniów oraz pracowników administracji oraz przeszkolenie ich w na temat profilu szkoły, zaplanowanie kolejnych działań, wyznaczenie terminów i miejsc kolejnych spotkań. Etap drugi polegał na zebraniu czterech grup: rodziców, uczniów, nauczycieli i pracowników administracji i obsługi, gdzie przedstawiciele społeczności szkolnej przyglądali się mapie szkoły oraz dyskutowali nad tym, jak wygląda sytuacja w naszej szkole w każdym obszarze działalności placówki. Na tym etapie wskazywali oni również mocne i słabe strony naszej placówki. Kolejny krok to spotkanie wszystkich grup razem i przedstawienie wniosków z dyskusji, uargumentowanie plusów i minusów placówki oraz przyjrzenie się tym obszarom, w których znalazły się rozbieżności w ocenie grup i tych działań, w których ocena wszystkich grup jest wyjątkowo niska. Po takim spotkaniu, które odbyło się w naszej szkole 9 czerwca 2022 r. sformułowane zostaną mocne i słabe strony szkoły. Potrzebne będzie to do wytyczenia działań szkoły na dalszym etapie rozwoju, aby służyły one podnoszeniu jakości pracy placówki, miały pozytywny wpływ na kulturę nauczania i uczenia się, zwiększaniu zaangażowania uczniów i uczennic oraz pozwalały im coraz pełniej wykorzystać swój potencjał. MDT

WYCIEZKA DO WARSZAWY

Dnia 01 czerwca rozpoczęła się wycieczka szkolna do Warszawy i trwała ona do dnia 04 czerwca. Brałam w niej udział z częścią klasy 8b, klasą 6a oraz wychowawczyniami – panią Elą Koziorowską i panią Magosią Dolatą - Trzaskawką. Podczas wyjazdu zwiedzaliśmy najciekawsze miejsca w stolicy, które zaplanowała nam przewodnicząca wycieczki. Wyjechaliśmy o godzinie 5:40 pociągiem z dworca w Choszcznie, następnie przesiadaliśmy się w następny pociąg w Poznaniu i wyruszyliśmy do miejsca docelowego. Niestety w jedną i w drugą stronę był problem z naszymi miejscami, ale dzięki pomocy konduktorów udało nam się dojechać i to prywatnym wagonem. Po przyjeździe do Warszawy udaliśmy

się komunikacją miejską do hotelu, aby zostawić bagaże i rozpocząć zwiedzanie. Dzięki temu, że pogoda nam dopisywała mogliśmy pierwszego dnia odwiedzić warszawskie ZOO, w którym wszyscy bardzo dobrze się bawili. Po wyjściu udaliśmy się do galerii handlowej Złoty Tarasów. Zjedliśmy tam obiadokolację i dostaliśmy czas wolny. Po skończonych zakupach udaliśmy się metrem do hotelu, gdzie spędziliśmy noc. Drugiego dnia wstaliśmy około godziny 7 zjedliśmy śniadanie przygotowane przez uczniów i udaliśmy się na spotkanie z panią przewodnik. Rozpoczęliśmy zwiedzanie na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach, gdzie złożyliśmy hołd wielu zmarłym osobom. Następnym punktem wycieczki był Pawiak, czyli miejsce znane z bardzo tragicznych wydarzeń. Po drodze na stare miasto omówiliśmy Akcję pod Arsenalem znaną z lektury pt. „Kamienie na szaniec”. Już na starówce zobaczyliśmy Syrenkę oraz pomnik Małego Powstańca. Na koniec wycieczki z Panią przewodnik weszliśmy do pięknego Zamku Królewskiego. Po południu udaliśmy się do jadalni na obiad, który swoją drogą był bardzo smaczny. Po tym odwiedziliśmy Muzeum Powstania Warszawskiego, w którym niestety powitała nas niemiła obsługa. Wieczorem już spacerem wróciliśmy do miejsca pobytu, do którego zamówiliśmy kolację. Dzień trzeci znowu rozpoczęliśmy śniadaniem zrobionym przez nas. Następnie poszliśmy do siedziby Sejmu w Warszawie. Potem ponownie spotkaliśmy się z Panią przewodnik, z którą udaliśmy się na Aleję Szucha, a następnie przez Park Ujazdowski do Łazienek Królewskich, w których mieliśmy okazję zwiedzić Starą Pomarańczarnię, Pałac na wodzie, Biały domek i Amfiteatr. Po krótkiej przerwie dotarliśmy do Liceum im. Stefana Batorego. Później wjechaliśmy na 30 piętro Pałacu Kultury i Nauki i podziwialiśmy Warszawę z góry. Potem zjedliśmy obiad oraz lody i w drodze do hotelu zwiedziliśmy Pałac Prezydencki, Pomnik Adama Mickiewicza oraz Pomnik Kopernika. Trochę posiedzieliśmy w hotelu i ruszyliśmy dalej na pokaz fontann. Późnym wieczorem wróciliśmy na nocleg, a po drodze odwiedziliśmy jeszcze Grób Nieznanego Żołnierza, dom ks. Jana Twardowskiego i poczuliśmy klimat nocnej Warszawy. Ostatniego, czyli czwartego dnia mogliśmy pospać dłużej, a dopiero później metrem pojechaliśmy do Centrum Nauki Kopernik i przy okazji zobaczyliśmy nadwiślańską Syrenkę. Odwiedziliśmy również

ogrody na dachu Biblioteki Uniwersyteckiej. Po chwili wytchnienia poszliśmy po walizki i udaliśmy się na Dworzec Zachodni. Wróciliśmy tą samą trasą, a na dworcu w Choszczynie czekali na nas rodzice. Cała wycieczka wszystkim się bardzo podobała. Uważam, że zobaczyliśmy wiele ciekawych miejsc, które nas doedukowały jak i zapewniły nam rozrywkę. Bardzo chciałabym, aby odbywało się więcej takich wycieczek.

Julia Żabecka uczennica klasy 8b

PRZEDSZKOLE MIEJSKIE W DRAWNIE

Po świętach wielkanocnych wszystkie przedszkolaki wróciły do swoich codziennych zajęć. Zaczęły się przygotowania do Święta Konstytucji Trzeciego Maja. Jest to święto państwowe, obchodzone na pamiątkę uchwalenia Konstytucji 3 Maja w 1791 roku. Jest ono okazją do rozmowy na temat naszych symboli narodowych i znaczeniu Ojczyzny w naszym życiu. Wszystkie grupy świętowały to niezwykle ważne dla naszego kraju wydarzenie. Przedszkolaki w swoich grupach wiekowych przygotowały krótkie programy artystyczne, na które składały się wiersze i piosenki o tematyce patriotycznej. Całe to wydarzenie zostało nagrane i udostępnione na stronie internetowej przedszkola. Chętne dzieci z pomocą rodziców i wychowawców grup wzięły udział w konkursie recytatorskim pt. „Poezja patriotyczna” organizowanym przez DOK. Wszystkie występujące dzieci otrzymały nagrody i upominki, które osobiście wręczył Burmistrz Drawna pan Andrzej Chmielewski.

W maju przedszkolaki odwiedziły Bibliotekę Miejską w Drawnie. Dla niektórych dzieci była to pierwsza wizyta w bibliotece, a więc tym większa radość dla wszystkich. Przedszkolaki dowiedziały się, jak należy zachować się w bibliotece, poznały zasady wypożyczania i poszanowania książek. Uzyskały odpowiedź na pytania, jakich formalności należy dopełnić, aby zostać pełnoprawnym czytelnikiem biblioteki. Z dużym zainteresowaniem przeglądały księgozbiór dla dzieci. W skupieniu wysłuchały książek, które przeczytała im Pani Bibliotekarka Basia. Do książki o tytule „Kłopot” dzieci wykonały pracę plastyczną.

W piątek 12 maja do naszego przedszkola zawitali wyjątkowi goście – alpaki. Alpakom towarzyszył żółw i królik. Zwierzęta zachwyciły wszystkich – zarówno dzieci jak i pracowników przedszkola. Opiekunka alpaki pani Agnieszka opowiedziała przedszkolakom wiele ciekawostek na temat życia tych uroczych zwierzątek. Wiemy już skąd pochodzą alpaki, co lubią jeść, jak lubią się bawić, a także jak często chodzą do fryzjera. Jednak największą radości spr-

-wiło wszystkim karmienie zwierzątek, które na szczęście mają świetny apetyt.

W maju odwiedzili nas policjanci z Komendy Powiatowej w Choszczynie mł. asp. Anna Brzezińska oraz st. sierż. Zdzisław Kalinowski wraz z psem „Magistrem”. Obecność czworonożnego funkcjonariusza spotkała się z ogromnym zainteresowaniem dzieci, a przy wspaniałej zabawie przedszkolaki dowiedziały się jak zachować się w sytuacji, gdy zaatakuje je pies, poznały zasady bezpiecznego poruszania się po drodze, podczas zabawy w domu i przedszkolu, oraz jak reagować w sytuacji innych zagrożeń. Dzieci z wielkim zainteresowaniem przyglądały się, jak pies reaguje na komendy swojego przewodnika, aktywnie uczestniczyły w spotkaniu, zadawały pytania, dzieliły się swoimi spostrzeżeniami i doświadczeniami.

Z okazji Dnia Dziecka 01.06.22 wspaniałą niespodzianką dla naszych przedszkolaków przygotował DOK wraz ze Stowarzyszeniem COOLTuralne Drawno, Biblioteką Publiczną w Drawnie, Gminą Drawno. Myszka Mini i Garfield zaprosiły dzieci na wspólne zabawy do sali kina. W holu czekały na dzieci pani Ela i pani Patrycja. Robiły dzieciom tatuaże. Pani Emilka i pani Basia dekorowały włosy dzieci warkoczycami. Pani Krysia przygotowała popcorn. W sali kinowej czekała na dzieci kolejna niespodzianka – przedstawienie w wykonaniu Teatru Pinokio z Nowego Sącza. Po przedstawieniu przedszkolaki obdarowane zostały wykonanymi przez aktorów balonikowymi zwierzątkami. Dzieci otrzymały słodkie wafelki podarowane przez pana Andrzeja Konopelskiego w imieniu Parafialnego Zespołu Caritas w Barnimiu. Wszystkim dzieciom tym

dużym i małym życzenia złożył burmistrz Drawna pan Andrzej Chmielewski.

02.06. w czwartek na boisku „Orlik” odbył się Festyn Rodzinny przygotowany przez Radę Rodziców i pracowników naszego Przedszkola. Uroczystość rozpoczęła się przywitaniem rodziców we wszystkich grupach wiekowych. Dzieci śpiewały piosenki, recytowały wiersze dla swoich mam i tatusiów. Składały życzenia, wręczały przygotowane wcześniej upominki. Następnie po przywitaniu wszystkich gości przez panią dyrektor B. Wasilewicz rozpoczęły się główne uroczystości. Na początku spotkania rodzice oraz pracownicy przedszkola przedstawili dla wszystkich bajkę pt. „Trzy świnki”. W role wcieliły się – Jagoda Bürger, Michalina Pawlak, Ewelina Krykwińska, Dorota Durczewska, Honorata Siekierzka, Sandra Wierzbicka, Anna Łukasiuk, Patryk Krykwiński. Było to bardzo ciekawe przedstawienie. Opowiadało ono o perypetiach trzech świnek. Ponieważ nie mogły dojść do porozumienia z jakich materiałów powinno być zbudowane schronienie, każda postanowiła stworzyć domek wg własnego pomysłu. Jedna wykorzystwała słomę, druga drewno. Zaś trzecia – najmądrzejsza i najbardziej pracowita z nich postanowiła zadać sobie wiele trudu i zbudować solidny dom z cegieł. Humorystycznie zaprezentowany wilk i świnki wzbudzały u wszystkich widzów wiele emocji. Przedstawienie to angażowało dzieci, które stały się współtwórcami spektaklu. Perypetie tytułowych bohaterów pokazały, iż to, co w życiu ważne, wymaga przemyślenia i zaangażowania. Kolejny raz przekonaaliśmy się, że ciężka, sumienna praca naprawdę się opłaca. Dzieci miały także możliwość podać rękę aktorom, a na koniec zrobić z nimi pamiątkowe zdjęcia. Nie zabrakło także wesołej i ciekawej zabawy. Po przedstawieniu

mama Mieszka pani Weronika Wróbel poczęstowała nas kolorowym tortem upieczonym dla wszystkich przedszkolaków. Dla tych, którzy nie jedli tortu przygotowała babeczki i lizaki czekoladowe. Po napełnieniu brzuszków czekały na dzieci liczne atrakcje. Panie Izabela Kowalczyk wraz z panią Elżbietą Bacztub z Drawieńskiego Ośrodka Kultury przygotowały stanowiska z malowaniem twarzy oraz tatuażami. Pani Krystyna Kubicka zrobiła pyszny popcorn. Panie Barbara Zajączkowska, Emilia Wojtowicz, Agnieszka Maziarz z Biblioteki Publicznej w Drawnie zaplatały kolorowe warkocze. Państwo Aleksandra i Jarosław Garnarczyk przedstawiciele Drawieńskiego Parku Narodowego przygotowali dla dzieci stanowisko archeologiczne oraz inne atrakcje, które bardzo przyciągnęły przedszkolaków. Mama Amelki pani Anna Łukasiuk przygotowała kącik fotograficzny. Każdy miał okazję zrobić sobie zdjęcie z wesołymi akcesoriami. Przez cały festyn towarzyszyła nam skoczna muzyka. W salach czekał na dzieci słodki poczęstunek przygotowany przez rodziców. Tego dnia nie zabrakło również lodów. Na zakończenie pani dyrektor podziękowała wszystkim przybyłym gościom oraz organizatorom. Za chwilę ostatnia uroczystość przedszkolna – zakończenie roku. A potem wielkimi krokami zbliżające się upragnione przez dzieci wakacje. Nasze przedszkole pełni dyżur w miesiącu sierpniu.

Bożena Radek

BIBLIOTEKA PUBLICZNA W DRAWNIE

Zgodnie z zapowiedzią w poprzednim numerze „Ziemii Drawieńskiej” Biblioteka z końcem marca ogłosiła konkurs na „Najpiękniejszą Pisankę Wielkanocną”. Konkurs cieszył się dość sporym powodzeniem, gdyż swoje prace przyniosło 19 uczestników. Podzieleni oni zostali na 3 kategorie wiekowe:

- Klasy I-III - w tej kategorii zwyciężyła pisanka wykonana przez Antoninę Ciechanowicz,
- W klasach IV-VI nagrodzona została pisanka w wykonaniu Macieja Kukulskiego,
- W klasach VII-VIII zwyciężyła pisanka Mai Borowieckiej.
- Wyróżnienie dostała pisanka wykonana przez Amelię Leciejewską.

W rezultacie wszyscy uczestnicy zostali obdarowani słodkim upominkiem w podziękowaniu za wzięcie udziału w konkursie.

W maju podczas „Tygodnia Bibliotek” my jako pracownicy obchodziliśmy swoje święto, a dokładnie 8 maja przypada „Dzień Bibliotekarza”. W ramach tygodnia bibliotek, zaplanowałyśmy cały tydzień atrakcji dla dzieci i dla dorosłych. Jako pierwsza gościła u nas pani Małgosia Narożna z księgarni Fika ze Szczecina. Było to spotkanie czytelniczo-warsztatowe dla klas II ze Szkoły Podstawowej w Drawnie. Pani Małgosia świetnie odczytała kilka książek, po czym wykonana została praca plastyczna.

Również odbyło się spotkanie autorskie ze szczecińską pisarką kryminałów Panią Dianą Brzezińską. Pani Diana to „piszący prawnik” dzięki czemu ma wiele pomysłów na tworzenie nowych pozycji. Chociaż jak sama twierdzi nie planuje co ma w nich być, po prostu siada i pisze. Właśnie ukazała się jej nowa seria z prokurator Gabrielą Sawicką, co prawda ta seria będzie składała się z 6 tomów, ale już dziś są dostępne dwa pierwsze w naszej placówce. Dla lubiących kryminały polecamy również serie pt. „Będziesz Moja”, „On” czy też „Zbrodnie bez ciała”. Zapraszamy do odwiedzin i wypożyczenia. Jako trzecią atrakcję zostały zorganizowane warsztaty plastyczno-manualne dla klas I-III ze szkoły podstawowej. Odwiedzające Nas grupy klas miały do wyboru aż cztery atrakcje:

- robienie breloków z makramy - warsztat z Panią Emilką,
- kolorowe bransoletki - warsztat z Panią Agnieszką,
- malowanie toreb płóciennych pastelami z Panią Basią,
- malowanie farbą akrylową drewnianej zakładki do książki z pomocą Pani Eli z DOK-u, za co serdecznie dziękujemy.

Maj ogólnie od początku dla Nas był intensywnym miesiącem, po zajęciach ze starszakami i spotkaniach autorskich przyszedł czas na nasze przedszkolaki. Odwiedzały nas po kolei, pierwsza była grupa maluszków Motylki” z wychowawczynią Panią Elą Witkowską. Po grupie motylkowej przyfrunęły do Nas „Biedroneczki” z wychowawcą Panią Michaliną Pawlak. Nie zabrakło także „Kubusiów” z wychowawcą Panią Justyną Wojtkiewicz oraz „Tygrysków” z wychowawcą Panią Bożenką Radek i Wiolettą Czerwień. Wszystkie grupy poznały zasady funkcjonowania biblioteki i zasady zachowania, jakie u nas obowiązują.

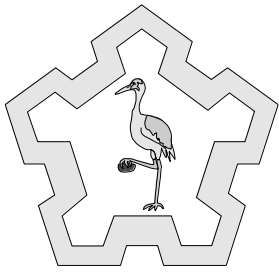
W czerwcu Biblioteka współorganizowała ze „Stowarzyszeniem COOLturalne Drawno” oraz z Drawieńskim Domem Kultury wydarzenie jakim jest „Dzień Dziecka”. Z tej okazji dzieci miały możliwość zrobienia sobie tatuażu, dziewczynki przyczepienie warkoczyka, ale również był popcorn i bańki. Po tych atrakcjach obejrzelśmy wspólnie teatr, który przyjechał do Nas

z Nowego Sącza, a przedstawienie nosiło tytuł „Przygody Wesołego Psiuńcia”. Przypominamy o tym, że biblioteka posiada darmowe kody do LEGIMI, a także do ACADEMICI (Cyfrowa Wypożyczalnia Publikacji Naukowych Biblioteki Narodowej), również posiadamy kody dostępu do platformy IBUK-libra. Chętne osoby zapraszamy do odwiedzin i pozyskanie takiego kodu.

Na początku lipca odbędą się również wakacyjne warsztaty i zabawy z dziećmi. Więcej informacji już wkrótce. We wrześniu odbędzie się spotkanie autorskie z Panem Błażem Torzańskim - dziennikarzem, publicystą, pisarzem specjalizującym się w literaturze faktu, a także historii. Już dziś serdecznie Was zapraszamy, jeszcze będziemy się przypominać. Tak więc do zobaczenia i usłyszenia.

B.Zajączkowska

BIULETYN

KAWALIERA

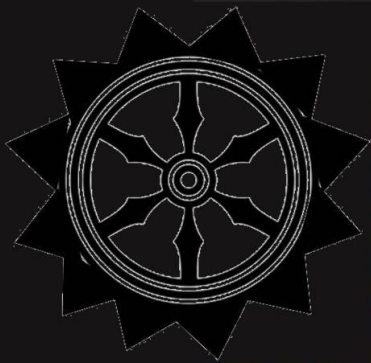
KOŁO NR 21 STOWARZYSZENIA SAPERÓW POLSKICH W DRAWNIE
IZBA HISTORYCZNA ZIEMI PEŁCZYCKIEJ W PEŁCZYCACH

Nr 3/2022

Jak dotąd ostatnie pokolenie Wedłów Frydlandzkich i Wedelskich na Frydlandzie (Mirośławcu), którzy żyli w drugiej połowie XVI wieku, nie zostało bliżej opracowane. Postaramy się zatem przybliżyć dzieje tych Wedłów. Zaczniemy od roku 1536, kiedy układ podziałowy potwierdził, a potem kolejne świadectwa z w drugiej połowy XVI wieku, że Wedelscy i Frydlandzcy posiadali w Królestwie Polskim nie tylko zamek i miasto Miroślawiec, ale też trzecią część miasta Tuczo, a do tego w Nowej Marchii wspólnotę praw z krewnymi do zamku i miasta Drawna.

JERZY MŁODSZY von WEDEL FRYDLANDZKI NA DRAWNIE I MIROŚLAWCU

*najp.1521-†1580

Był synem Jakuba von Wedel (†1533), pana na części Mirośławca, połowie Drawna, Barnimia, Radęcina i Święciechowa oraz pełnił godność joannickiego komtura z siedzibą w Świdwinie w Nowej Marchii. Nie znamy daty jego narodzin. W roku śmierci ojca był jeszcze niepełnoletni. A pierwsze znane czynności prawne dotyczące zarządu nad Drawnem i Korytowem wykonywał dopiero od 1538 roku. Urodził się zatem najpóźniej w 1521 roku. Natomiast data zgonu Jerzego Młodszeo była dotychczas przyjmowana na rok 1581, 1583, a nawet na rok 1600. Ostatecznie ustalono, że Jerzy von Wedel z Mirośławca zmarł w 1580 roku, ponieważ jego żona Dorota von Massow wystąpiła po raz pierwszy jako wdowa właśnie w tym czasie. Żył około 60 lat.

Jerzy (*Georg*) von Wedel zapisywany był w polskich źródłach pod nazwiskami: *Wedelski de Frydland* lub *Frydlandzki*, ponieważ po tej stronie granicy główną siedzibę miał na zamku w Mirośławcu (*Frydland*). Do dóbr zamkowych Mirośławca zaliczały się miejscowości położone pod miastem, a wśród nich: Orla, Kłosowo, Bysze, połowa wsi Hanki, Łowicz, Sadowo i Giżyno (1552, 1577). Z tych dóbr w 1552 roku Jerzy *Frydlicki* z Mirośławca płacił w Polsce pobór. Poza tym w 1558 roku wspomniano Jerzego von Wedla jako właściciela dóbr Miroślawiec, połowy Drawna, Tuczo, Giżna, Łowicza, Hyżnego, miasta Czerniewa, oraz wiosek Nidom, Strzyżewo i Czerniewska Wieś. Stan posiadania zwiększył w 1560 roku nabywając za 4.000 srebrnych talarów od Wojciecha Czarnkowskiego połowę dóbr człopskich, obejmujących połowę miasta Człopy oraz połowy wiosek: opuszczonych Gogolic (obecnie Jaglice), Brzeźniak i Bukowo.

Podział majątku Wedłów w Drawnie

Z polecenia Jerzego Młodszeo pana Frydlandu i Drawna sporządzono spis mieszkańców i majątku w Drawnie. Dokument nosi nazwę *Rejestr dóbr Jerzego von Wedel (Erbregister Jurgen von Wedells)* i pochodzi z 1569 roku. Był to efekt wcześniejszych działań Jerzego Młodszeo z Mirosławca, ponieważ już w 1567 roku domagał się od Rüdigera von Wedel z Drawna, aby dokonać podziału wspólnej siedziby i dóbr drawieńskich. Najpierw dokonano podziału lasu. 7 listopada 1567 roku władca Jan z Kostrzyna wyraził zgodę na podział puszczy nad Drawą i już 11 grudnia Wedlowie podzielili swój wielki las na dwie duże części. Las rosnący na obszarze rozciągającym się na zachód od Drawy nazywany wówczas *Puszczą Zatomską (Zattensche Heide)*, a potem od XVII wieku *Małą Wedelską Puszczą (Kleine wedellsche Heide)*, sięgała na południu do granic obwodu zameczku myśliwskiego margrabiego w Lipince na wyspie jeziora Radęcin. Na zachodzie dochodziła do wsi Brzeziny. Natomiast drugą część stanowiła puszcza położona na wschód od rzeki Drawy, później nazywana *Wielką Wedelską Puszczą (Grosse wedellche Heide)*, a początkowo *Puszczą Miradzką (Grünebergische Heide)*. Rok później, 17 grudnia 1568 roku przeprowadzono podział dóbr drawieńskich, a linią podziału stała się znowu rzeka Drawa. Generalnie tereny położone na zachód od Drawy przypadły Rüdigerowi, a położone na wschód od rzeki – Jerzemu Młodszeemu. Spisu majątku dokonano 10 sierpnia 1569 roku i Jerzy Młodszy wycenił wartość swej części dóbr drawieńskich na 3.080 florenów 13 groszy 4 fenigi. Potem 13 sierpnia 1569 margrabia Jan odkupił część uprawnień myśliwskich w części zatomskiej od Rüdigera von Wedel. 8 września 1569 roku Rudiger z Drawna otrzymał od margrabiego nowy dokument lenny na swoje dobra, które obejmowały zamek i miasto w Drawnie z obszarem sięgającym na zachodzie od miasteczka Korytowa i wioski Kołki, do Dębska i Dominikowa na wschodzie.

Rejestr dóbr drawieńskich

Rejestr sporządzony w dniu 10 sierpnia 1569 roku rozpoczyna się od podziału zamku w Drawnie na dwie części. Część Jerzego Młodszeo położona była „po prawej ręce”. W ten sposób określono jej położenie zapewne na prawo od wejścia na zamek. Potem dokonano spisu mieszczan miasteczka Drawna (*Städtlein Neuenwedell*). To najstarsze tego rodzaju dane. Wśród 131 mieszczan odnotowanych w *Rejestrze*, pojawiły się między innymi takie nazwiska jak: Hövett, Brunckow, Eckermann, Zadow, Splettstöser, Barnick, Nagell, Mattheus, Krüger, Master, Schmidt, Matthewes, Düwe, Klammann, Klatte, Klingspar, Keding, Mertan, Beyer, Sönnenberg, Köntopf, Schivelbein, Lindenberg, Grüss, Kietzmann, Kuptow, Brauetopf, Sommerfeldt, Bare i inne. Przy każdym mieszkańcu miasta odnotowano wykonywane zajęcie (rolnik, szewc, krawiec itp.), ale rzemiosło miało charakter uzupełniający. Mieszkańcy miasteczka nadal uprawiali ziemię jak rolnicy. Podano wielkość posiadanej ziemi uprawnej, łąk i ogrodów. Stąd wiemy, że 95 mieszczan zajmujących się rolnictwem posiadało 21 łąków ziemi. Wśród tych informacji znalazły się dane dotyczące majątku parafii i pastora, obejmujące 7,5 łąków ziemi kościelnej, 6 łąków należących do kaplicy św. Ducha oraz 6 łąków do kościelnego. Połowa opłat zbieranych z lenna kościelnego należała do Jerzego von Wedel, opiekuna świątyni. W rękach Wedłów: Rüdigera i Jerzego wspomniano sądownictwo nad miastem i mieszczanami. W dalszej części *Rejestru* wymieniono obowiązki mieszczan wobec zamku w Drawnie, przywileje obejmujące łowiska rybne w okolicznych jeziorach, folwarki, owczarnie, ogrody, cegielnie, wapienniki, uprawnienia w posiadanych wioskach i w puszczy.

Moi poddani nie są poddanymi króla

Polskie źródła odnotowały dosyć burzliwe zachowanie Jerzego Młodszeo w jego kolejnych posiadłościach. Toczył zażarte spory z mieszczanami z Mirosławca. Ci, skarżyli się nawet do króla polskiego. Zygmunt II August wziął w 1554 roku mieszczan pod swoją opiekę przed Wedlem, co ogłoszono w Wałczu i okolicy specjalnym listem żelaznym. Pomimo ochrony królewskiej Jerzy von Wedel pojmał najbardziej głośnych mieszczan i uwięził ich w zamkowym lochu, o których upominał się podstarość wałecki. Kolejne listy żelazne wystawił król w 1565 roku mieszczanom wałeckim i kazał odczytać swój list w każdym z kościołów tego powiatu. Lecz Wedelski odpowiedział, że wspomnianych w piśmie rabusiów i złodziei głowy, można zobaczyć pod jego miastem Mirosławcem. Podkreślił, że „w majątkach dziedzicznych on jest królem, panem i właścicielem”. Może zatem karać swych poddanych jak chce, a król do jego poddanych nie ma nic. A gdyby król chciał dalej bronić buntowników, to i tak karze ich schwytać i ściąć głowy. I rzeczywiście skazał więźniów na śmierć, a po wykonaniu wyroku, głowy skazanych kazał powbijać na pale przed swym zamkiem, jako ostrzeżenie dla innych. I tak zginęli burmistrz Mirosławca Jerzy Ulrich i radny Szymon Hanczke, ponosząc karę za nieposłuszeństwo wobec Jerzego Wedelskiego. Potem do krwawych wydarzeń doszło jeszcze raz w

latach 1593-1604, na tle miejscowej „wojny religijnej”, do jakiej doszło na terenach położonych wokół Mirosławca, Tuczna i Wałcza.

Kolejni Wedelscy na Frydlandzie

Poza Jerzym Młodszym, synu Jakuba von Wedel (†1533), prawa do Mirosławca posiadali też potomkowie po jego stryju Vivigentzu (†1536). Dotychczas ich potomstwo nie było znane w genealogii Wedłów. Reprezentował je Sebastian I Wedelski z Mirosławca († przed 1577), zapewne dziedziczący swoje imię po rodzinie matki z rodu von Waldow. Sebastian z żoną Elżbietą von Massow miał trzech synów: Fryderyka, Sebastiana II i Jana *Wedelskich*, którzy zostali wspomniani w poznańskich księgach sądu ziemskiego od 1577 roku, a ostatni raz w 1588 roku, gdy otrzymali sumę 5.450 talarów srebra od krewnego Stanisława Tuczyńskiego za wieś *Hermersdorp*, 10 kmieci osadzonych w Brunkowie i pustki nazywane Dreczki, Ostrow i *Drewosz* w powiecie wałeckim, a które ich ojcu wyderkowali Wedlowie Tuczyńscy. To ostatnia wiadomość o tej linii Wedłów. W świetle tych kilku źródeł należy znać, że musieli posiadać prawa do części Mirosławca jeszcze w 1588 roku, pomimo, że przyjmuje się, że Mirosławiec (tylko część) przeszedł po Jerzym Młodszym zmarłym w 1580 roku na Blanckenburgów. Nie ma też źródeł, które potwierdziłyby informację podaną przez historyka ziemi wałeckiej Friedricha Schultza jakoby ostatnim Wedlem na Mirosławcu miał być Ernest von Wedel (†1600) syn Jerzego Młodszego i dopiero po jego śmierci zamek w Mirosławcu miał przejść na Dionizego von Blanckenburga. Możemy chyba wyjaśnić pochodzenie tej hipotezy. W 1610 roku przed sądem w Szczecinie spór z Borckami prowadził Ernest Ludwik von Wedel zapisany wówczas w dokumentacji sądowej jako pan na Drawnie i Mirosławcu (*Ernst Ludwik von Wedel in Neuwedel und Friedland*). To dowodzi, że owym „Ernestem” był Ernest Ludwik von Wedel, o którym opowiemy osobno. Zatem przy okazji tego procesu z 1610 roku dowiadujemy się, że Wedlowie część Mirosławca trzymali jeszcze po śmierci Jerzego Młodszego (1580).

Rodzina Jerzego Młodszego

Jerzy *Wedel dziedzic we Frydlandzie* ożenił się w 1555 roku i zapisał jako posag swej żonie Dorocie von Massow, córce Ridigera von Massow z Pomorza, 4.000 florenów pruskich na $\frac{1}{4}$ miasta Mirosławca i dobrach zamkowych, w tym na połowie Orli i ćwiartkach miejscowości Hanki, Giżyno, Łowicz i Sadowo. Małżonka Wedla oddała dobra posagowe w dzierżawę Tuczyńskim z Tuczna. Ci jednak mieli kłopoty finansowe i 2 października 1558 roku Krzysztof Tuczyński będąc winien 3.400 złotych marek *Dorocie Massoven żonie Jerzego de Wedel dziedzica w Frydlandzie*, dał w zastaw swoje dochody z wiosek Giżno (*Gysno*) i Łowicz (*Lowicz*) położone w powiecie wałeckim. A w następnym 1559 roku *Dorota Massaw, żona Jerzego Frydlandzkiego de Wedel* była intromitowana do całej wsi Hyże i do czterech kmieci i części młyna wsi Łowicz, zastawione jej przez Krzysztofa *Tuczeńskiego de Wedel*. Dorota von Wedel z domu von Massow przeżyła swego męża i po 1580 roku musiała zadbać o los swych dzieci.

Źródła milczą o tym, by Jerzy Młodszy von Wedel pozostawił po sobie syna. Miał natomiast osiem córek. Jeszcze za życia Jerzego Wedelskiego, w 1578 roku - wspomniano pięć córek: Dorotę, Urszulę, Katarzynę, Barbarę i Elżbietę Frydlandzkie. Te same panny oraz kolejne córki, zostały wspomniane już po śmierci ojca w 1580 roku, były to jeszcze - Ewa, Anna i Elżbieta Frydlandzkie. Wszystkie córki dziedziczyły majątek rodziców i w związku z tym, były obiektem wielkiego zainteresowania matrymonialnego rodów szlacheckich z Polski, Pomorza i Nowej Marchii.

Najstarszą Dorota Frydlandzka (wsp. 1578-†1612) w 1578 roku została żoną Stanisława II Tuczyńskiego de Wedel z Tuczna (†1590), a po śmierci pierwszego męża, w 1595 żoną Jana Ruskowskiego herbu Pobóg, kasztelana przemęckiego († przed 1607). Urszula Frydlandzka (wsp. 1578-1594) została żoną Ernesta von Borcke z Łobza (†1584); Katarzyna Frydlandzka (wsp. 1578-1609) była żoną Henryka (Henninga) von Borcke (†1593). Barbara Frydlandzka (wsp. 1578-1606) w 1585/86 roku została żoną Joachima von Güntersberg-Kaliskiego. Elżbieta (Beata?) Frydlandzka (wsp. 1578-1607), między 1578, a 1560 rokiem, została żoną Henryka von Blanckenburga. Ewa Frydlandzka (wsp. 1580-1603) została w 1585 roku żoną podkomorzego gostyńskiego Stanisława Kucieńskiego z Kutna herbu Ogończyk; Anna Frydlandzka (wsp. 1580-1596) była żoną Krzysztofa Szenecha (von Schönaicha), a druga Elżbieta Frydlandzka (wsp. 1580-1609) została około 1594 roku żoną pisarza ziemskiego łęczyckiego Jana Kalińskiego (†1600).

Podział Mirosławca

Jak widać w końcu XVI i w początkach XVII wieku Mirosławiec i zamkowe dobra mirosławieckie uległy mocnemu rozdrobnieniu. Swoje udziały w Mirosławcu trzymały jeszcze inne linie Wedłów – Wedelskich i Tuczyńskich, a cała fortuna Frydlandzkich przeszła poprzez córki Jerzego Młodszego na inne rody.

W 1599 roku nastąpił pierwszy podział miasta, zamku i dóbr Mirosławiec pomiędzy córkami Jerzego i Henrykiem von Blankenburgiem. Córki Jerzego – Barbara i Elżbieta *Frydlandzkie* otrzymały połowę zamku, stary browar na przygródku, połowę podwórza z wjazdem i ogrodami, położone naprzeciw rzeki i mostu, dwa ogrody, chmielnik, cztery stawy, jeziora: Sadowo Wielkie, *Pekfol*, Korytnica i pół Jeziora Kawiec Wielki. Natomiast Henryk von Blankenburg otrzymał połowę zamku, stajnię, połowę podwórza, do którego musiał sobie zbudować nowy wjazd, połowę ogrodów, chmielnika, browar, staw koło starej cegielni, jeziora, łąki, lasy. Obie strony mogły użytkować wspólną drogę od miasta do zamku, młyn pod miastem, strugi, błota, bagna, patronat nad kościołem oraz sołectwo. Każda ze stron mogła mieć swego burmistrza. Wspomniano wówczas w mieście Bramę Młyńską i Bramę Łowicką. Ponad to drogi: *hankowską*, *sadowską*, *plociczeńską* i kilka mniejszych. W ten sposób ½ Mirosławca przeszła na Blankenburgów, a po ¼ trzymały rodziny von Güntersberg-Kaliscy i Tuczyńscy. Taki podział utrzymywał się jeszcze w początkach XVII wieku.

Grzegorz J. Brzustowicz

TOPOGRAFOWIE Z DRAWNA CZ. 3

Zarys historii powstawania składnic map od 1918 do 1969 roku.

W 1918 roku powstała II Rzeczpospolita. Wyznaczenie granic i zaopatrzenie Wojska Polskiego w aktualne mapy, było potrzebą pierwszoplanową. Zadanie to miał realizować Instytut Wojskowo-Geograficzny, powołany Rozkazem Naczelnego Wodza z dnia 8 stycznia 1919 r. Wojna polsko-bolszewicka (1919-1920) postawiła przed Służbą Geograficzną zadania znacznie przewyższające jej możliwości. Dotyczyły one stworzenia i wysłania na front oddziałów pomiarowych oraz zaopatrywania walczących wojsk w materiały kartograficzne. Pomimo wielu trudności z realizacją postawionych zadań, osiągnięte wyniki uznano za bardzo dobre¹. Po zwycięskiej wojnie polsko-bolszewickiej w 1921 r. Instytut Wojskowo-Geograficzny zmienił nazwę na Wojskowy Instytut Geograficzny i został zasadniczą instytucją wydającą mapy topograficzne dla potrzeb wojska oraz administracji państwowej. Wnioski wyciągnięte z działań wojennych posłużyły do budowy nowych struktur wojska oraz systemu zaopatrywania wojsk w wydawnictwa topograficzne. Na mocy uchwały Rady Ministrów z 6.XII.1920 r., utworzono 10 Dowództw Okręgów Korpusów, w miejsce istniejących 7 Okręgów Generalnych². W Dowództwach Okręgów Korpusów (DOK) utworzono Składnice Map³. W 1927 r. ukształtowała się ostateczna struktura Wojskowego Instytutu Geograficznego, w skład którego weszła Składnica Map, a od 1932 r. Centralna Składnica Map, której Kierownikiem był mjr Kamil Strażyk.

Miejsce stacjonowania Składnic Map na obszarze Okręgu Korpusu

DOK I z siedzibą Dowództwa w m. Warszawa
Centralna SM.

DOK II z siedzibą Dowództwa w m. Lublin
Rejonowa SM w m. Kowel.

DOK III z siedzibą Dowództwa w m. Grodno
Rejonowa SM w m. Wilno, m. Lida, m. Wołkowysk.

DOK IV z siedzibą Dowództwa w m. Łodzi
Rejonowa SM w m. Łódź, m. Kutno

¹ B. Krassowski, *Polska Kartografia Wojskowa w latach 1918 – 1945*, Warszawa 1974, s. 12.

² <http://www.2kz.mil.pl/strona.php?id=10>.

³ E. Sobczyński, *Historia Służby Geograficznej i Topograficznej Wojska Polskiego*, Warszawa 2000, s. 118-121.

DOK V z siedzibą Dowództwa w m. Kraków
Rejonowa SM w m. Kraków

DOK VI z siedzibą Dowództwa w m. Lwów
Rejonowa SM w m. Lwów.

DOK VII z siedzibą Dowództwa w m. Poznań bez Składnicy Map.

DOK VIII z siedzibą Dowództwa w m. Toruń
Rejonowa SM w m. Toruń, m. Inowrocław.

DOK IX z siedzibą Dowództwa w m. Brześć
Rejonowa SM w m. Brześć.

DOK X z siedzibą Dowództwa w m. Przemyśl
Rejonowa SM w m. Przemyśl.

Źródło: R. Bożek, *Jednostka Wojskowa 3781 – Zarys historyczny* wydany z okazji 25 – lecia, Toruń 1994, s. 1-2.

Rozmieszczenie Składnic Map na obszarze Polski

Na rozmieszczenie Składczy Map na obszarze Polski miał wpływ opracowany w latach 1937 – 1938 plan mobilizacyjny „W”, który przewidywał prowadzenie działań zarówno na wschodzie, jak i na zachodzie Polski⁴. Opracowany system zaopatrywania w mapy na czas wojny był skomplikowany i nie sprawdził się w działaniach obronnych w 1939 r.⁵. W konsekwencji bardzo często wojsko prowadziło walkę bez map. Przyczyną takiej sytuacji była zła koncepcja użycia Służby Geograficznej w czasie wojny oraz brak wystarczających środków transportu z samolotami włącznie⁶. W pierwszych dniach wojny rozpoczęto ewakuację Wojskowego Instytutu Geograficznego (WIG), Centralnej Składnicy Map (CSM) oraz Rejonowych Składczy Map (RSM) na wschód. Po wkroczeniu na kresy wschodnie Armii Czerwonej losy kadry zawodowej, żołnierzy i pracowników WIG-u oraz Składczy Map (SM) potoczyły się różnie. Wielu z nich dostało się do niewoli niemieckiej i rosyjskiej, część została internowana na Węgrzech, zaś pozostali w kraju włączyli się w nurt pracy konspiracyjnej. Oficerowie internowani na Węgrzech z czasem przedostali się do Francji, a następnie do Anglii gdzie stanowili trzon odtworzonego Szefostwa Służby Geograficznej przy Oddziale III Sztabu Naczelnego Wodza Londynie. Podobnie jak w Paryżu, na jego czele stanął płk Stefan Gąsiewicz. Na początku 1940 r. w Racham zorganizowano Sekcję WIG-u, która ostatecznie została przeniesiona w 1941 r. do Edynburga, gdzie pozostała do końca wojny⁷. Na podstawie porozumień polsko-radzieckich z 30 lipca i umowy wojskowej z 14 sierpnia 1941 r. rozpoczęto formułowanie Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR⁸. W oparciu o oficerów zwolnionych z niewoli rosyjskiej utworzono w październiku 1941 r. Referat Topograficzny, później przekształcony w Oddział Topograficzny. Na podstawie układu brytyjsko-radzieckiego w marcu 1942 r. rozpoczęto ewakuację Armii Polskiej z ZSRR na Środkowy Wschód⁹. Po utworzeniu Armii Polskiej na Wschodzie (APW) we wrześniu 1942 r., przy jej sztabie utworzono Szefostwo Służby Geograficznej. Szefem służby został mjr Leonard Szymkiewicz. W celu zaopatrywania w mapy APW w marcu 1943 r. utworzono Główną Składnicę Map. W lipcu 1943 r. wydzielono z APW II Korpus, którym powstały: szefostwo Służby Geograficznej, 12 Kompania Geograficzna, 312 Składnica Map pod kierownictwem mjr. Franciszka Mrozińskiego¹⁰. Składnica Map zaopatrywała w mapy oddziały polskie i jednostki sprzymierzone w trakcie działań bojowych II Korpusu we Włoszech w 1944 - 45 r. Szlak bojowy rozpoczęto bitwą pod Monte Cassino, a zakończono zdobyciem Bolonii w kwietniu 1945 r. W roku 1946 II Korpus zostaje przeniesiony do Anglii, a następnie rozformowany (22.10.1946 r.)¹¹. W kraju po klęsce wrześniowej, w myśl dyrektyw otrzymanych od Naczelnego Wodza rozpoczęto tworzenie Państwa Podziemnego¹². W 1942 r. gen. Władysław Sikorski przemianował Związek Walki Zbrojnej (ZWZ) na Armię Krajową (AK) podległą rządowi w Londynie, a stanowiącą część składową Polskich Sił Zbrojnych. Pierwszą komórką Służby Geograficznej była Składnica Map, która powstała jesienią 1940 r. przy Komendzie Głównej ZWZ. Kierował nią doktor geologii Edward Rühle występujący pod pseudonimem „Gozdawa”. Momentem zwrotnym związanym z gromadzeniem map było utworzenie Szefostwa Służby Geograficznej KG AK, które przyjęło kryptonim „Schronisko”, oraz Centralnej Składnicy Map pod kierownictwem kpt. Kazimierza Englerta. Na terenie kraju w poszczególnych Okręgach powstały: szefostwo Służby Geograficznej i Okręgowe Składnice Map. Należy stwierdzić, że Służba Geograficzna AK w trudnych warunkach konspiracyjnych zdołała w pełni zaspokoić potrzeby podziemia¹³. W 1942 r. powstały: Gwardia Ludowa jako ramię zbrojne Polskiej Partii Robotniczej (w 1944 r. została przemianowana na Armię Ludową) oraz prawicowo-nacjonalistyczna organizacja zbrojna - Narodowe Siły Zbrojne¹⁴. Gwardia Ludowa dzięki ścisłemu powiązaniu z Polską Partią Robotniczą (PPR) uzyskała możliwość prowadzenia na szerszą skalę zbiórki i zakupu map, a także utworzenia własnego zakładu reprodukcyjnego¹⁵. W lutym 1942 r. został zorganizowany Sztab Główny GL. W jego skład wszedł między innymi kierownik wytwórni map – por. Teodor Naumienko¹⁶. GL, a później Armia Ludowa (AL.) od maja 1942 r. posługiwały

⁴ Komisja Historyczna Polskiego Sztabu Głównego, *Polskie Siły Zbrojne w drugiej wojnie światowej*, t. I, *Kampania wrześniowa 1939*, cz. I, Londyn 1951, s. 302.

⁵ E. Sobczyński, dz. cyt., s. 121.

⁶ B. Krassowski, dz. cyt., s. 107.

⁷ Tamże, s. 108-110.

⁸ P. Żaroń, *Kierunek wschodni w strategii wojskowo-politycznej gen. Władysława Sikorskiego 1940-1943*, Warszawa, s. 56.

⁹ Tamże, s. 124-173.

¹⁰ B. Krassowski, dz. cyt., s. 114.

¹¹ Tamże, s. 117.

¹² J. M. Ciechanowski, *Powstanie Warszawskie*, Warszawa 1987, s. 19.

¹³ E. Sobczyński, dz. cyt., s. 171 – 178.

¹⁴ Tamże, s. 36 – 44.

¹⁵ J. B. Garas, *Oddziały Gwardii Ludowej i Armii Ludowej 1942 – 1945*, Warszawa 1966, s. 18.

¹⁶ Teodor Naumienko – do 1968 r. Szef Zarządu Topograficznego SG WP, w stopniu generała brygady.

się mapami zgromadzonymi lub wydrukowanymi w podziemnej wytwórni map. Jednostki Wojska Polskiego (WP) sformowane w ZSRR, były zaopatrywane w mapy ze składnic radzieckich.

W marcu 1944 r. powstała 1 Armia WP, zaś we wrześniu 1944 r. uformowało się Dowództwo i Sztab 2 Armii WP. Po utworzeniu Sztabu Głównego WP (Rozkaz Naczelnego Dowódcy WP nr 8/org. z 20 sierpnia 1944 r.) w ramach etatu, utworzono Oddział Topograficzny, którego szefem został ppłk Tadeusz Naumienko. W strukturze Oddziału utworzono: Wydział Topograficzny, Wydział Zaopatrzenia Wojsk w Mapy, Wydział Zaopatrzenia Specjalnego, Wydział Ogólny, 68 Frontowy Magazyn Map Topograficznych, który zaopatrywany był w mapy ze składnic radzieckich¹⁷. Wydział Topograficzny 1 Armii WP i Oddział Topograficzny 2 Armii WP zostały utworzone w celu wykonywania konkretnych czynności związanych z działaniami bojowymi swych armii, po czym uległy rozwiązaniu¹⁸. Momentem decydującym o rozwoju wojskowej i cywilnej służby topograficznej, było wydanie 30 marca 1945 r. przez Krajową Radę Narodową dekretu o pomiarach kraju i organizacji miernictwa¹⁹. Efektem tego dekretu był Rozkaz Naczelnego Dowódcy z dnia 7 czerwca 1945 r., nakazujący utworzenie Wojskowego Instytutu Geograficznego Sztabu Generalnego (WIG SG), którego szefem został płk Teodor Naumienko. W 1947 r. utworzono 91 Centralną Składnicę Map. W 1948 r. za tzw. odchylenia nacjonalistyczno - prawicowe wielu oficerów (w tym szef WIG-u) i pracowników cywilnych zostało aresztowanych²⁰. W konsekwencji WIG w 1949 r. został rozformowany, a w jego miejsce został utworzony Oddział IX - Topograficzny Sztabu Generalnego²¹. Kierownicze stanowiska w WP objęli oficerowie z Armii Radzieckiej. W 1951 roku na mocy decyzji Ministra Obrony Narodowej przeformowano Oddział IX-Topograficzny Sztabu Generalnego, na Zarząd Topograficzny Sztabu Generalnego WP. W maju 1955 r. powstał Układ Warszawski (UW), który umocnił dominację ZSRR w Europie Wschodniej i określił kierunki działań operacyjnych wojsk UW (Niderlandy).

W celu sprostania nowym zadaniom operacyjnym zostały utworzone Składnice:

- w 1953 r. - 92 Składnica Map - Komorowo,
- w 1956 r. - 93 Składnica Map - Białobrzegi,
- w 1969 r. - 94 Wojskowa Składnica Materiałów Topograficznych - Drawno

ppłk rez. mgr inż. Ryszard BOŻEK

Powstańcy warszawscy

W historii ruchu kombatanckiego Drawna są dwie postacie, których notki biograficzne znaleźć można w spisie uczestników Powstania Warszawskiego prezentowanym na stronie internetowej jego muzeum. Oboje mieli legendarnych dowódców na trwale wpisanych w dzieje polskiego AK – owskiego podziemia. O jednym z nich Antonim Ler niemal nic nie wiadomo. Jego nazwisko widnieje w dokumentacji drawieńskich kombatanów. Może KAWALERA spowoduje, że zostanie bardziej poznany. Antoni Ler ps. Kazimierz plutonowy, ur 26 maja 1916 r. w Skierniewicach syn Antoniego i Katarzyny z d. Woźniak. żołnierz 2 plutonu im. por. "Rygla" (dawniej 1147 - "DB-3") z 4 kompanii (d-ca cichociemny kpt.- mjr Bolesław Kontrym "Żmudzin") Zgrupowania "Bartkiewicz" (d-ca mjr Włodzimierz Zawadzki "Bartkiewicz") wchodzącego w skład obejmującego Śródmieście I Obwodu "Radwan" (dowódca ppłk "Radwan" Edward Pfeiffer) Warszawskiego Okręgu Armii Krajowej. Walczył w rejonie Śródmieście północ ul. Królewska,. Jego dowódcami plutonu byli:

- 1-2 sierpnia - Kazimierz Pogorzelski "Piotr", "Podkowiński", "Rygiel", por.- kpt., poległ 2 sierpnia - pl. Małachowskiego
- 2-4 sierpnia - Leopold Kummant "Kobryń", "Wiktor", „Ryski”, ppor.- por. (ranny 2 sierpnia - pl. Małachowskiego i 4 sierpnia PAST-a)
- 5-7 sierpnia - Dalek Prosiński "Rawicz", ppor. kawalerii

¹⁷ E. Sobczyński, dz. cyt., s. 179 – 180.

¹⁸ B. Krassowski, dz. cyt., s. 144.

¹⁹ E. Sobczyński, dz. cyt., s. 187.

²⁰ W 1956 r. po 8 latach więzienia powrócili do służby ppłk Teodor Naumienko oraz część oficerów WIG-u niesłusznie aresztowanych.

²¹ E. Sobczyński, dz. cyt., s. 189 – 191.

13-14 sierpnia - Józef Zatoryb "Krzysztof", ppor.

14-18 sierpnia - Władysław Siła-Nowicki "Bogdaniec", "Lis", "Stefan", ppor.- por. ranny 2 sierpnia
Arbeitsamt i 18 sierpnia przy Królewskiej 27

18-22 sierpnia i 1 września - 5 października kpr. pchor. Franciszek de Pourbaix "Piwnicki" i Rostafiński
Wojciech "Wojciechowski", kpr. pchor. (ranny 6 sierpnia na pl. Małachowskiego przy Zachęcie)

22-30 sierpnia - Rybicki Józef "Andrzej", ppor. (ranny 30 sierpnia - Ogród Saski) Po kapitulacji nie poszedł do
niewoli lecz „wtopił” się w szeregi ludności cywilnej z którymi opuścił miasto.

Marian Bożko ps. Ryś. Strzelec. Syn Wacława i Albiny z domu Bilmin.. Ur. 16.07.1928 r. w Puniszczu
powiat Wołożyn. W czasie wojny był min. żołnierzem AK w Nowogródzkim Okręgu Armii Krajowej "Nów"
w Stołpecko-Nalibockim Zgrupowaniu AK dowodzonym przez por. „cichociemnego” Adofa Pilcha. „Góry"
("Doliny"). Znalazł się w 1 batalionie utworzonego na początku 1944 r. 78 pułku strzelców śluczkich AK por.
Witolda Pełczyńskiego "Dźwig" Wiadomo, że w 1944 r. 2 kompanią dowodził plut. pchor. Stanisław Pilarski
(ps. "Zew"), a od 25.05.1944 r. por. Witold Lenczewski (ps. "Strzała"),

W 1944 r. Zgrupowanie pod komendą Pircha przeszło pod Warszawę i w dniu 1 sierpnia weszło w skład
Zgrupowania Kampinos jako pułk Palmiry-Młociny. Zgrupowanie zostało włączone do VIII Rejonu
Warszawskiego Obwodu "Obroża" AK. Dowódcą był kapitan Jan Krzyczkowski (ps. "Szymon"). 14-go
sierpnia 1944 r ok. 600 żołnierzy zgrupowania włączyło się do walk w Warszawie. W okresie Powstania
Warszawskiego strzelec Bożko służył w 2. kompanii 2 batalionu "Naliboki" por. „Strzały” 78 pułku. W tym
czasie 2 kompanią dowodził por. Zygmund Sokołowski ps. „Zetes” (liczyła ona 3 oficerów, 40 podoficerów,
149 strzelców, 2 kobiety). Uczestnik walk w rejonie Kampinos – Jaktorów gdzie 29 września 1944 r. po blisko
całodziennej walce Grupa „Kampinos” została rozbita, tracąc ok. 150–200 poległych, ok. 120 rannych i 150
wziętych do niewoli. Wielu żołnierzom AK, w tym kilku zwartym oddziałom, udało się jednak wyrwać z
okrążenia. Adam Bożko zmarł w Drawnie 29.04.2005 r.

Marian Twardowski, Andrzej Szutowicz

Źródła. Wgląd 16. Czerwiec 2022 r.

<https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/antoni-ler,26926.html>

<https://forum.historia.org.pl/topic/8174-zgrupowanie-bartkiewicz-ocena-dzia%C5%82a%C5%84-w-powstaniu-warszawskim/>

<https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/marian-bozko,4288.html>

PEŁCZYCKI REZYDENT

Dionizy Seneta (Сенета Діонізії) ur.15 października 1891 (1894) był synem Jana i Zofii z.d.
Konstantynowicz . W latach 1918-1919 walczył z Polakami w szeregach Ukraińskiej Armii Galicyjskiej
(Ukrajins'ka Hałyc'ka Armija — UHA) . Studiował w Wiedniu, tam też doktoryzował się z prawa
kanonicznego. Świecenia kapłańskie otrzymał 30 marca 1930 r. W latach 1930–1947 był samodzielnym
wikariuszem łemkowskiej Cerkwi Opieki Matki Bożej w Szlachtowej w Rusi Szlacheckiej czyli w regionie
czterech wsi: Biała, Czarna Woda, Jaworki i Szlachtowa w dolinie Ruskiego Potoku (obecna nazwa: Grajcarek
) . W latach 20 –tych i 30 – tych XX w. należał do grupy najaktywniejszych kapłanów działających
i propagujących ukraińskie idee narodowe. Dekanat Muszyna w skład którego wchodziła Szlachtowa miał 18
parafii i był jednym z 9 dekanatów będących w utworzonej w 1934 r. Apostolskiej Administracji
Łemkowszczyzny (AAŁ). Do czasu utworzenia AAŁ, dekanat ten za sprawą swego dziekana i jednocześnie
pełnomocnika na Łemkowszczyznę biskupa Jozafata Kocyłowskiego ks. Iwana Kaczmaro wiódł prym pod
względem ukraińskiej działalności narodowej. W 1936 r. dziekanem był ks. Emilian Wengrinowicz paroch
Wierzchna Wielka. Sama Szlachtowa była najdalej na zachód wysuniętą łemkowską (ukraińska) wsią na
północnych stokach Karpat. Parafia w 1936 r. miała 672 grekokatolików , 38 katolików (parafia w
Szcawnicy ks. Michał Matras) i 2 Żydów.

Apostolska Administracja Łemkowszczyzny.

Powstała w wyniku sprzeciwu wobec ukraińszczenia Łemków na terenie grekokatolickiej diecezji przemyskiej.
W herbie miała umieszczony wizerunek Matki Bożej Niepokalanej Poczęcia. Była to samodzielna jednostka
organizacyjna, podlegała bezpośrednio Stolicy Apostolskiej, miała swego administratora, który choć niezależny,
biskupem nie był. Jego siedzibą był Rymanów Zdrój, a później z przerwami Sanok. Obawiając się wzrostu
wpływu ukraińskich, co poczytywano jako ryzyko wynarodowienia, dwaj przedwojenni administratorzy AAŁ
podjęli działania typowo antyukraińskie i tak: administrator ks. Wasyl Maściuch zakazał liturgicznych śpiewów
po ukraińsku, a administrator ks. Jakiw Medwecki zakazał duchownym prenumerowania i czytania czasopism
ukraińskich. Nic dziwnego, że taka postawa spowodowała poparcie władz II Rzeczypospolitej dla Łemków. 12
marca 1936 r. zmarł nagle ks. dr. W. Masciuch, co poczytywano jako ziemską ingerencję środowiska

ukraińskiego. Ukrainizacji jednak po wybuchu wojny nie zapobieżono. Stało się to za sprawą kolejnego administratora ks. Aleksandra Malinowskiego. Pod jego „rządami” zaczęto posługiwać się językiem ukraińskim, odnowiono ściśle kontakty z cerkwią ukraińską. Ksiądz Dionizy Seneta aktywnie działał w lokalnym Ukraińskim Komitecie Pomocy (Ukrajinskyj Dopomohowyj Komitet, UDK), podporządkowanym Ukraińskiemu Centralnemu Komitetowi (Ukrajinskyj Centralnyj Komitet, UCK), który był 1 jedyną legalną organizacją ukraińską w Generalnym Gubernatorstwie; prowadził działalność społeczno-kulturalną i charytatywną. Na terenach AAŁ mieszkało w 1943 r. około 127 tysięcy grekokatolickich Łemków, oraz 18 tys. prawosławnych. W dniu 24 lipca 1944 r. ks. Malinowski powołał trzech wikariuszy generalnych. Sam przeniósł się do Krynicy, która w tym czasie była ważnym ośrodkiem ukraińskiego życia narodowego. Powołani wikariusze mieli zarządzać ternem AAŁ tam, gdzie nie mógł tego robić ks. Malinowski. Wśród powołanych byli ks. Stefan Jodłowski, ks. Iwana (Jana) Pidharbija z Olchowca, ks. Andrija (Andrzeja) Złupko z Gładyszowa. 26 lutego 1945 roku ks. Aleksander Malinowski (ks. O. Małynowski) przeniósł się z Krynicy do Wróblika Szlacheckiego i zwołał na 20 marca 1945 r. kongregację duchowieństwa wschodnich dekanatów AAŁ. Na tym spotkaniu powołano członków nowej kapituły AAŁ, Miesiąc później ks. Malinowski przeniósł się do Sanoka, przedwojennej siedziby AAŁ.

Wysiedlenia

Dnia 9 września 1944 r. został zawarty *Układ pomiędzy Polskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego a Rządem Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Rad, dotyczący ewakuacji obywateli polskich z terytorium USRR i ludności ukraińskiej z terytorium Polski*. Układ podpisali Edward Osóbka-Morawski i Nikita Chruszczow. Postanowienia wówczas zawarte dały podstawę do wysiedlenia osób narodowości ukraińskiej, białoruskiej, rosyjskiej i rusińskiej z Polski do USRR, oraz przesiedlenia w nowe granice Polski Polaków i Żydów, którzy do 17 września 1939 r. byli obywatelami polskimi. Po zajęciu przez Armię Czerwoną całej Łemkowszczyzny zaczęto w tym regionie realizować ustalenia układu. Mimo że Łemkowie w większości byli lojalni wobec władz polskich, to również ich objęły przesiedlenia. W maju i czerwcu 1945 większość mieszkańców Szlachtowej, została wysiedlona do ZSRR. Działania wysiedleńcze 1945 r. stały się początkiem rozpadu Łemkowszczyzny. Administrator ks. Aleksander Malinowski, obawiając się aresztowania przez NKWD, uciekł przez Czechosłowację do amerykańskiej strefy okupacyjnej. Po jego ucieczce przestała we wrześniu 1945 r. działać kuria AAŁ.

Akcja Wisła

Łemkowie na zawsze opuszczali swoje ziemie, niestety – jak się okazało – był to największy exodus tej ludności. Tereny AAŁ stały się widowiskiem działalności represyjnej i czysto bandyckiej. Ksiądz Seneta przetrwał pierwszą falę wysiedleń wśród 21 rodzin łemkowskich podających się za Polaków pozostał w Szlachtowej. 4 czerwca 1946 r. na plebanię napadło czterech uzbrojonych w pepsze i pistolety osobników przebranych lub będących nimi polskich żołnierzy, ksiądz został pobity i obrabowany. 28 marca 1947 r. zginął w rejonie wsi Jabłonki w powiecie leskim wiceminister Obrony Narodowej gen. broni Karol Świerczewski. W kilkanaście godzin później Biuro Polityczne KC PPR podjęło decyzję o wysiedleniu, w ramach akcji odwetowej, wszystkich Ukraińców na ziemie zachodniej i północnej Polski. Dokładnie w miesiąc później, 28 kwietnia 1947 r. dywizje Wojska Polskiego otoczyły wsie ukraińskie. W tym samym czasie oddziały NKWD i armii czechosłowackiej zablokowały granicę wschodnią i południową Polski. O godz. 4 nad ranem, ponad tysiące żołnierzy WP, wchodzących w skład Grupy Operacyjnej "Wisła" dowodzonej przez zastępcę szefa Sztabu Generalnego WP gen. bryg. Stefana Mossora, przystąpiło do wysiedlania ludności ukraińskiej. Wszystkich przesiedleńców posegregowano na kategorie A, B, C. W kategorię A i B ujęto osoby uznane za wrogów państwa, natomiast lojalnych ujęto w kat. C. Z pierwszej grupy można było osiedlić 1 rodzinę na gromadę, natomiast osiedlając ludzi z kat. C nie można było przekroczyć 10 % ogółu mieszkańców. Tam gdzie osiedlono rodzinę z kat. A, B nie można było osiedlić rodzin z kat. C (w wyjątkowych przypadkach stosowano zasadę 1 na 5). Wprowadzono także ograniczenia odległościowe i tak, rejon osiedlenia nie mógł znajdować się bliżej niż 50 km od granicy państwowej i 30 km od morskiej. Odległość od miast wojewódzkich nie mogła być mniejsza jak 30 km. Akcja objęła także Łemkowszczyznę. Między 24 kwietnia a 31 czerwca 1947 r. wysiedlono około 35 tys. Łemków. Był to definitywny koniec AAŁ, która formalnie nigdy nie została rozwiązana. Po prostu zabrakło wiernych. Łemkowie walczący o pozostanie na swojej ziemi najczęściej zmieniali obrządek na łaciński. 21 kwietnia 1947 r., starosta powiatowy w Nowym Targu donosił, że aby "ostatecznie rozwiązać problem łemkowski" konieczne należało usunąć dwóch duchownych grekokatolickich ks. Jarosława Hurę z Jaworek i ks. Dionizego Senetę ze Szlachtowej, gdyż "podtrzymywali za okupacji, jak i

obecnie (...) ducha ukraińskiego wrogię Polsce (...), prowadzą oni dalej nabożeństwa i kazania w języku i duchu ukraińskim", a ich działalność miała prowadzić do zatrzymania procesu asymilacji Łemków. Wnet wojsko wysiedliło wszystkich Łemków z rejonu Szlachtowej Punktem rozdzielczym transportów kierowanych na Pomorze Zachodnie był Szczecinek. Specjalną troską otoczono przedstawicieli inteligencji, których obecność należało natychmiast zgłaszać na posterunkach Milicji Obywatelskiej i UB. Przesiedleńcy mieli prawo zabrać ze sobą żywy inwentarz (2 krowy, 1 koń), odzież, naczynia kuchenne, niezbędny sprzęt rolniczy, potrzebną na czas podróży żywność. Wyznaczono czas przygotowania transportu na około 5 godzin oraz 2 godziny na spakowanie się. Osobom przesiedlanym nie było znane to, gdzie zostaną wywiezieni oraz jak długo potrwa podróż. Od 15 lipca 1947 roku na posesjach wysiedlonych z Szlachtowej Łemków osiedlali się mieszkańcy sąsiednich wsi. Plebanię w dniu 17 lipca 1947 r. objął ksiądz Józef Ciastoń. Księdza dr. Senetę załadowano i wyprawiono na Ziemię Zachodnie. Znalazł się w powiecie wałeckim. Gdy przebywał w rejonie Szczecina został zatrzymany i osadzony w miejscowym więzieniu. Wkrótce został uwolniony. Ogólnie z rejonów Polski objętych Akcją Wisła do końca lipca 1947 r. deportowano ok 152 tys. osób. Ponad 3800 osadzono w obozie w Jaworznie. Na karę śmierci skazano 173 członków Ukraińskiej Powstańczej Armii (UPA)

Łacinnik

W PRL Kościół grekokatolicki nie mógł legalnie funkcjonować, a jego kapłanów prześladowano. Natomiast grekokatolicycy byli utożsamiani z nacjonalizmem ukraińskim. Jediną szansą uniknięcia represji dla księży grekokatolickich było sprawowanie posługi w parafiach rzymskokatolickich. Stało się to możliwe dzięki prymasowi Polski ks. kard. Hlondowi, który skorzystał z danych mu przez papieża Piusa XII uprawnień (pełnomocnictw) Delegata Ojca Świętego dla katolików obrządków wschodnich. Kapłani grekokatolicycy nie przechodzili formalnie na obrządek łaciński, lecz stawali się tzw. birytualistami (duchowny obrządku wschodniego otrzymuje pozwolenie na posługę liturgiczną w obrządku łacińskim) i pracowali w kościołach rzymskokatolickich, nie mogli jednak mieszkać ze swoimi rodzinami. Ks. Seneta skorzystał z możliwości i podjął posługę w obrządku łacińskim, co początkowo nastęrczało mu pewnych problemów. Mając praktycznie wysiedloną parafię stojąc w obliczu problemów finansowych i przewidując przyszłość już 30 maja 1946 r zwrócił się pismem do Kurii Metropolitarnej w Krakowie o zezwolenie na przejście do pracy w obrządku łacińskim. Możliwe, że obawiał się również o los parafialnej cerkwi. Na podstawie indultu (zezwozenie) Prymasa Polski razem z kapłanem Jarosławem Hura zostali obaj księżmi katolickimi w powiecie wałeckim.

Czasy miasteczkie

13 września 1947 r. przybył do Miastka. Tak jego przyjazd skomentował w spisanej przez siebie kronice miasteczki proboszcz ks. Jan Karnicki: „przybył wikariusz ks. dr Dionizy Seneta, były proboszcz w Szlachtowej. Będzie odprawiał msze w obrządku łacińskim. Bardzo dobrze się stało, gdyż równocześnie napływa dużo ludzi z południowo-wschodniej Małopolskiego samego obrządku. 29 października 1947 roku zwizytował Miastko Prymas Polski ks. kardynał August Hlond w wizytacji brali udział: administrator gorzowski i przyszły biskup gdański dr Edmund Nowicki, jego późniejszy następca ks. Eugeniusz Załuczkowski, i przyszły biskup warszawski obecny kandydat na ołtarze ks. Antoni Baraniak. Uroczystości były nadzwyczaj podniosłe. W listopadzie 1947 na łemkowskich terenach parafialnych ks. Seneta odbyła się akcja „oczyszczenia” z ludzi, którzy ukrywali się przed deportacją. Spośród „wyłapanych” wówczas aresztowano 21 osób i wysłano do obozu w Jaworznie. Jako wikariusz katolicki uczył religii w szkole powszechnej, oraz w gimnazjum, Liceum Ogólnokształcącym, gimnazjum zawodowym i na kursach pedagogicznych. Czy myślał o powrocie w rodzinne strony? Nie sprzyjały temu wieści nadchodzące do niego. 14-22 kwietnia 1950 r. ponownie deportowano 34 powracających z ziem zachodnich i obozu w Jaworznie rodzin. Jego parafialna cerkiew pw Opieki Matki Bożej w Szlachtowej została przejęta przez parafię katolicką w Szczawnicy i 12 grudnia 1951 r. decyzją biskupa krakowskiego Jana Stepy została przekształcona w kościół parafialny pw Matki Bożej Pośredniczki Łask. Warto zauważyć, że w kościele tym nie zmieniono grekokatolickiego wystroju, jedynie uzupełniano je o elementy typowo katolickie.

Ostatnie lata

Dekretem z 1 lipca 1953 r. ks. Seneta otrzymał trzyletnią jurysdykcję do słuchania spowiedzi świętej oraz misję do Głoszenia Słowa Bożego na terenie diecezji gorzowskiej. 17 lutego 1954 r. poprosił ordynariusza gorzowskiego o zwolnienie z powodów zdrowotnych z obowiązków duszpasterza. 23 marca 1955 r. został

przeniesiony w stan spoczynku z obowiązkiem zamieszkania jako rezydent w parafii pod wezwaniem Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Pełczycach, gdzie proboszczem był kapelan woskowy z 1919 r. ks. Franciszek Łojek. Można przypuszczać, że ks. Seneta parafię tę wybrał sobie sam. W parafii tej pod okiem ks. proboszcza Łojka łacińskiej liturgii uczył się grekokatolicki ks. Bogdan Poliwka (o) 1903 – 1969, który po zdany egzaminie został przez biskupa w Gorzowie Wlk. przydzielony do parafii w Strzelcach Krajeńskich by w 1951 r. zostać pierwszym proboszczem w niezbyt odległej Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Bobrówku. Ponadto w niedalekim Chłopowie proboszczem parafii p.w. Najśw. Serca Pana Jezusa był Wikariusz generalny AAŁ wspomniany już ks. Stefan Jodłowski. 12 listopada 1955 r. poprosił o przeniesienie na emeryturę. Emerytem został 6 grudnia 1955 r. Zamieszkał w Domu Księży Emerytów w Rokitnie pow. Międzyrzecz gdzie w bazylice i sanktuarium pw. Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej znajduje się cudami słynący obraz (300 000 wiernych rocznie) tam o godz. 2 minut 15 ks. dr Seneta zmarł 4 lutego 1956 r. Pochowany został przy kościele 7 lutego 1956 r. Po jakimś czasie krzyż z jego nagrobka przeniesiono i wmurowano w ogrodzenie starego cmentarza. Ponieważ nie oznaczono miejsca jego spoczynku nie wiadomo dokładnie w którym miejscu został pochowany.

Gerard Sopiński, Andrzej Szutowicz

Źródło

Ks. dr hab. Robert Romuald Kufel Słownik biograficzny księży pracujących w kościele gorzowskim 1945 – 1956. Tom III (M-Ś) s.236/237. Agencja Wydawnicza PDN. Zielona Góra 2018.

Jan Korczyński, Andrzej Szutowicz AKCJA "WISŁA" A DRAWNO

Mariusz Ryńca, Administracja Apostolska Łemkowszczyzny

<http://www.beskid-niski.pl/index.php?pos=/lemkowie/religia/aal>

Василь СЛЮБОДЯН Шляхтова: церква на «кінці Русі» „Nad Buhom i Narwoju”

<http://www.bbc.mbp.org.pl/Content/13916/NBiN-4-2016.pdf> Шематизм греко-католицького духовенства

Апостольської Адміністрації Лемківщини. – Львів, 1936. <https://www.apokryfruski.org/wp-content/uploads/2011/03/shem1936.pdf>

Andrzej Gurba Książd dr Dionizy Seneta przez trzydzieści lat był łemkowskim proboszczem w Szlachtowej.

Głos Pomorza Piątek 9 stycznia 2015 r. <https://bibliotekacyfrowa.eu/Content/45800/49730.pdf> Ks. Kroniki pisane przez ks. Jana Karnickiego 1947 r. ; <https://parafiamiastko.pl/parafia/historia-parafii/kroniki/53-kroniki-karnicki/31-kroniki-karnicki-47>

Igor Hałagida ; Szpieg Watykanu str.33. file:///C:/Users/uzytownik/Downloads/Szpieg_Watykanu%20(3).pdf

Rocznik Sądecki 212 Tadeusz Duda. INTELIGENCJA ŁEMKOWSKA O UKRAIŃSKIEJ ORIENTACJI NARODOWEJ NA ZACHODNIEJ ŁEMKOWSZCZYŹNIE W OKRESIE MIĘDZYWOJENNYM (ZARYS PROBLEMATYKI) s 98. http://www.sbc.nowysacz.pl/Content/1577/RS+t_40+z_2012.pdf

Bazylikańskie Studia Historyczne, t. 2 Василянські історичні дослідження, т. 2 The Basilian Historical Studies, vol. 2 PROWINCJA ZAKONU ŚWIĘTEGO BAZYLEGO WIELKIEGO W POLSCE Działania komunistycznych organów bezpieczeństwa przeciwko duchowieństwu grekokatolickiemu w Polsce (1944–1956) (dokumenty) zebrał i opracował Igor Hałagida Wydawnictwo „BAZYLIADA” Wars

Autorstwa Henryk Bielamowicz - Praca własna, CC BY-SA 4.0,

<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=74892162>

DWADZIEŚCIA LAT MINĘŁO

Z początkiem XXI w. przystąpiono do wprowadzania do składów materiałowych Rejonowych Baz Materiałowych (RBM), wart cywilnych. Działania organizacyjne poprzedziła propaganda przekonywująca iż warta ta zorganizowana w Oddział Warty Cywilnej (OWC) jest znacznie tańsza do utrzymania niż żołnierze służby zasadniczej, W przypadku Drawna był to pododdział komendy ochrony. W tej materii pozwolono się wypowiedzieć zainteresowanym komórką organizacyjnym. Pion głównego księgowego 7OSSiMW (gł. księgowy Mirosława Dokurno) dokonał stosownych obliczeń kosztów i po porównaniu wyszło, że pododdział żołnierski jest tańszy o kilka zł. od kosztów utrzymania planowanego OWC. Reorganizacji jednak nie zatrzymać nie mogło. Głównym argumentem okazało się uwolnienie żołnierzy od dodatkowych czynności w zamian za zwiększenie czasu na ich szkolenie. Doszło do tego, że powstały na bazie 7OSSiMW Skład Drawno 2 RBM nie posiadał już etatu dla żołnierzy służby zasadniczej stąd by zabezpieczyć ochronę obiektu w okresie formowania warty cywilnej do Drawna trafili żołnierze z likwidowanych jednostek np. działonowi. Dosłownie zostali wyładowani na środku placu apelowego. Zorganizowano z nich pododdział ochrony a

wybraną kadre Składu i z innych stanowisk oddelegowano do pełnienia obowiązków dowódczych. Wytypowani żołnierze służby zasadniczej zostali nieetatowymi dowódcami drużyn, stąd co było krzywdzące nie objęły ich profity przypisane do tego stanowiska, niestety także awansowe, Specjalnie na potrzeby przybyłych żołnierzy kpt. Brycki opracował program szkolenia, który został powielony przez inne jednostki logistyczne mające podobne problemy co Drawno. Wymogi służby wartowniczej wymagały sprawdzenia potencjalnych wartowników pod względem zdrowia fizycznego i psychicznego. Po badaniach weryfikacyjnych przeprowadzonych przez kpt. lek. med. Zbigniewa Grochowskiego oraz konsultacjach specjalistycznych okazało się, że bardzo duży procent żołnierzy nie może być wartownikami, zdecydowały głównie predyspozycje psychiczne, przeznaczono ich do pracy w innych komórkach organizacyjnych składu. Ci którzy przeszli badania i stali się wartownikami byli zbyt mocno obciążeni służbą. Jediną rekompensatą dla nich były urlopy i przepustki. Pododdział ten był faktycznie nieformalny lecz dzięki doświadczeniu dowódcemu i organizacyjnemu kadry z byłej 7OSSI i MW oraz chorążych oddelegowanych z 2 RBM spełnił swoje zadanie. Istniał do 31 grudnia 2001 r. Niemal równolegle poczynione zostały przedsięwzięcia do organizowania Oddziału Warty Cywilnej. Był to czas szalejącego bezrobocia, które w Drawnie jak pamiętam było największe w powiecie choszczeńskim. Burmistrz Drawna Ireneusz Rzeźniewki dostrzegł w OWC szansę na jego zmniejszenie. Niestety okazało się, że w Drawnie i okolicy brak jest osób spełniających warunki przewidziane dla pracownika ochrony. Wykorzystały to firmy szkoleniowe i pośpiesznie organizowały kursy przygotowujące do egzaminu na licencję. Priorytetem było Drawno, zaistniała sytuację chciał wykorzystać ówczesny burmistrz Kalisza Pom. i podjął na swoim terenie starania o zorganizowanie kursu pracowników ochrony z przeznaczeniem dla OWC w Drawnie. Po pewnych interwencjach samorządu powiatu choszczeńskiego zaniechał tego. W doborze uczestników kursu brał udział jako przedstawiciel jednostki kpt/ mjr Jan Brycki. Dzięki jego argumentom kilku z potencjalnych kandydatów zawdzięcza to, że dołączyli do grona kursantów by po zdaniu egzaminów końcowych być przyjętym do OWC. Szkoleniowe kursy w Drawnie trwały kilka miesięcy, zaniechano ich, gdy okazało się, że zabrakło na terenie gminy Drawno osób zdolnych do ich ukończenia. W sumie zorganizowano trzy kursy. Niestety z rejonu drawieńskiego liczba osób mających lub tych, którzy uzyskali licencję nie była wystarczająca do obsadzenia wszystkich stanowisk w OWC. Dopiero wtedy „posilono się” osobami mającymi stosowne uprawnienia z rejonu Kalisza Pom. i Choszczna. Z Choszczna byli to głównie żołnierze zawodowi z rozformowanego 2 pułku rakiet. Nie ulega wątpliwości, że to Skład Drawno udzielił im realnej pomocy w ich trudnej sytuacji życiowej. Zorganizowany pododdział OWC przejął obowiązek ochrony składu, a żołnierze służby zasadniczej zostali rozwiązani do jednostek wojskowych, w których widnieli na etatowej ewidencji. Do OWC przyjęto także kobiety. Początkowo wystrzegano się by trafiły na posterunki, ale później nie było przeszkód. Widok stojącej kobiety w mundurze sprawiał zaciekawienie, uśmiech a potem już nikt się temu nie dziwił. Pisano o nich nawet w lokalnej prasie. OWC integrował się i zwierał swoje szeregi. Integracja była trudna zwłaszcza z emerytami wojskowymi i stosunkiem pracowników OWC do kadry zawodowej. Dwa lata po utworzeniu OWC jedna z pań

wartowniczek napisała: „Cywile przyjęli nas normalnie. Byliśmy, po prostu, kolejnymi pracownikami cywilnymi, chociaż w mundurach. Swoją liczebnością zasililiśmy konto funduszu socjalnego, i chociaż mamy trochę dodatkowych, regulowanych regulaminem, utrudnień na co dzień, to jakoś tak się ze sobą dogadujemy. Mundurowi w zielonych mundurach, na początku pękali ze śmiechu, zwłaszcza z nas, kobiet, i na nic się zdało, że kilka z nas ma mężów żołnierzy. Rozumiałyśmy ich doskonale, same na początku pękałyśmy ze śmiechu na swój własny widok, ale pomału zaczęliśmy się docierać. Teraz dogadujemy się z większością z kadry zawodowej, i chociaż dzieli nas kolor mundurów, to nie ma większych zgrzytów, chociaż są drobniejsze, lub większe złośliwości ze strony paru żołnierzy zawodowych. Tutaj zaznaczyć trzeba, że są to złośliwości zwłaszcza w stosunku do nas, kobiet. No cóż, dla paru żołnierzy zawodowych czas zatrzymał się w momencie ukończenia szkoły wojskowej, a ich odległość od stanowisk pracy do cywilizacji jest chyba zbyt duża, żeby mogli zauważyć zmiany, jakie zachodzą w Armii. Poza tym, zamknięci w swoim ścisłym świecie uważają, że oprócz nich nie liczy się nic. Ja nawet nie chcę myśleć, co by to było, gdyby we wrześniu doszła do nas jakaś świeżo upieczona pani oficer WP, a ci panowie, nie daj Boże, musieli by się jej słuchać. Chroń nas Panie, przed taką rewolucją!”

Na zdj 1. Weterani OWC i młodszy dziś. Na zdj.2. Legenda Policji Państwowej Komendy Powiatowej w Choszcznie i OWC Składu Drawno Marian Szumski odszedł na emeryturę po 20 latach pracy w OWC. W środku komendant OWC Andrzej Gierszal z wojska rakietowców, były podwładny Edwarda Pietrzyka podczas jego służby w Choszcznie.

Pierwszym odczuwalnym i najważniejszym efektem powołania OWC był widoczny w statystykach spadek bezrobocia w gminie Drawno. Jednej z firm oferujących program walki z bezrobociem ówczesny burmistrz Ireneusz Rzeźniewski powiedział, że żaden ich program a jedynie restrukturyzacja jednostki najbardziej wpłynie na poprawę zatrudnienia w Drawnie, i tak się stało. OWC była najliczniejszą komórką organizacyjną składu. Rosła także w siłę oddziaływania społecznego na co wpłynęło zorganizowanie w Składzie przez Klaudiusza Garbicza i jego kolegów komórki Niezależnego Związku Zawodowego Solidarność co zrewolucjonizowało ruch związkowy także w instytucji nadrzędnej do tego stopnia, że niektóre osoby funkcyjne zamiast współpracować z nowym związkiem zaczęły się OWC bać. Specyfika pracy w OWC powodowała, że jak się okazało miała ona charakter służby a oddział był faktycznie jednostką zmilitaryzowaną. W OWC oczekiwano zmian finansowania wartowników sięgając w wypracowywanych

wnioskach nawet do kwestii zmian emerytalnych. Rodziło to kolejne napięcia destrukcyjne. Wytworzyła się ciężka atmosfera, czego symbolem stała się anonimowa internetowa nagonka na stronie www.owc.pl nie tylko na wojsko i żołnierzy zawodowych ale także na emerytów mundurowych zatrudnionych w OWC. Przełomem w wzajemnych relacjach była kradzież jakiej dokonano w jednym z przechowywanych samobieżnych warsztatów technicznych. Śledztwo prowadzone przez ŻW było rozległe, sprawdzono niemal cały stan osobowy OWC i pracowników magazynowych. Wtedy wszyscy zrozumieli, że OWC tak jak pozostałe komórki Składu jest częścią jednego organizmu, którego siłą jest jedność. Szkodliwe napięcia wygasły na tyle, że praca stała się harmonijna, nie mały w tym udział związku zawodowego, obu panów komendantów (komendant i z-ca) i innych osób funkcyjnych a i także zmieniło się podejście do OWC drugiej strony. Mimo późniejszych pewnych zawirowań i zagrożeń wynikających ze zmian organizacyjnych w skali kraju OWC nie zlikwidowano. Starania o przetrwanie OWC wsparli nawet parlamentarzyści o czym może kiedyś przy kolejnej rocznicy... Kilka lat temu wartownik Mariola Sadowska napisała: „Minęły lata, zostali ci, którzy zostać chcieli, ci co nie wytrzymali, odeszli (wielu służy państwu polskiemu będąc cenionymi funkcjonariuszami służb mundurowych przyp.A.Sz.) . Doszło parę nowych osób, mężczyźni i kobiety dogadali się ze sobą na złość paru innym osobom, którym to było nie na rękę, pracujemy”. WYPADA KRZYKNAĆ ROCZNICOWO - TAK TRZYMAĆ PANIE I PANOWIE.

GENERAL PIETRZYK

Rok temu 21 maja 2021 r. zmarł gen. broni Edward Pietrzyk dzięki, któremu ocalała swój byt jednostka w Drawnie; W 2002 r. okazało się, że nad Składem Drawno wisiało widmo likwidacji. By je odsunąć, poczyniono przedsięwzięcia, w które zaangażowały się władze samorządowe, a konkretnie ówczesny wiceburmistrz Drawna Marian Kuc. Burmistrz Ireneusz Rzeźniewski przebywał wtedy na leczeniu szpitalnym. Rozpoczęła się korespondencja Drawno – MON, Sztab Generalny – Drawno. Czy interwencja samorządu okazała się skuteczna, czy też nie, faktem jest, że 17.10.2002 r. na terenie Składu Drawno wylądował śmigłowcem dowódca Wojsk Lądowych, gen. broni Edward Pietrzyk (ur. 1948 r. w Rawie Mazowieckiej). Generał znał Drawno z czasów, gdy służył w Choszczynie w 2 Brygadzie Rakiet. Był Absolwentem Wydziału Elektromechanicznego Wojskowej Akademii Technicznej z 1971 r., Wojskowej Akademii Artylerii ZSRR z 1980 r., którą ukończył z złotym medalem. W 1990 r. ukończył z wyróżnieniem Akademię Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych ZSRR. W latach 1997 – 1998 odbył studia podyplomowe na Narodowym Uniwersytecie Obrony USA w Waszyngtonie. Zawodową służbę wojskową rozpoczął jako dowódca plutonu 2 Pomorskiej Brygady Artylerii w Choszczynie, po powrocie z ZSRR w 1980 r. objął stanowisko starszego oficera w Oddziale Operacyjno-Rozpoznawczym Szefostwa Wojsk Rakietowych i Artylerii MON, a następnie powrócił do Choszczyna na stanowisko oficera operacyjnego w Dowództwie 2 Pomorskiej Brygady Artylerii. W kolejnych latach był doradcą szefa Wojsk Rakietowych i Artylerii MON oraz szefem Sztabu 23 Brygady Artylerii Armat w Zgorzelcu. W 1990 roku został zastępcą dowódcy Wojsk Rakietowych i Artylerii MON, a w 1991 roku rozpoczął służbę w Sztabie Generalnym. Od 1992 do 1996 roku kierował Zarządem I Operacyjno-Strategicznym. Generałem brygady został w 1993 r., a w 1996 r. generałem dywizji. W 1998 r. został pełnomocnikiem ministra obrony narodowej ds. utworzenia Wielonarodowego Korpusu Północny Wschód. W 1999 roku objął stanowisko zastępcy dowódcy Wielonarodowego Korpusu Północny Wschód w Szczecinie. Razem z dowódcą Korpusu polował w drawieńskich lasach. Generałowie zatrzymali się w pałacyku w Borowcu, natomiast kierowca i samochód znaleźli miejsce w składnicy. Co ciekawe kierowca był w stopniu st.kpr. lecz nie był żołnierzem zawodowym. Generał poprosił by na czas polowania stworzyć mu internatowe warunki indywidualne takie jak dla kadry. Tak się stało. W latach 2000 – 2006 był dowódcą Wojsk Lądowych. Awans na generała broni otrzymał w 2001 r. Miał swoją własną koncepcję reformy wojska, która w przeciwieństwie do układowców i spryciarzy, już w początkowej fazie realizacji zatrzymała rozwój służbowy wielu osób autentycznie krzywdząc ich i pozbawiając szans na awans, czyniąc ich dotychczasowy dorobek nieważnym. Natomiast w rejonie choszczeńskim w tym w Drawnie jego lokalne zasługi są bezsporne i zasługuje na pamięć. Tym bardziej, że wszystko wskazuje na to iż zrobił to świadomie co do Choszczyna to, publicznie potwierdził iż przenosząc 2 pułk artylerii z Szczecina postąpił tak by ratować choszczeński garnizon. Uratował przy tym od zwolnienia do cywila kilka osób z kadry. Podobnie (o czym się nie mówi) zrobił Skład Drawno podczas tworzenia w tym samym roku OWC. Wzorując się na armii amerykańskiej głosił ideę równości kadry wskazując na ważność zajmowanych stanowisk. Co było utopią nie na warunki w Polsce, gdzie głównie liczył się stopień. Był pewny siebie i energiczny stąd popełniał gafy np. jak ta w Choszczynie na początku 2002 r. podczas uroczystości rozformowania 2 pułku rakiet (d-ca płk dypl Stanisław Kulesza), kiedy to wchodząc na główną salę przywitał się tylko z noszącymi lotnicze mundury, ignorując swoich zielonych. Niebieskim to nie pomogło gdyż i ich rychło rozformowano ale byli oni innym rodzajem wojsk... W dniu 17 października 2002 r. wylądował śmigłowcem na boisku jednostki w Drawnie. Obok d-cy garnizonu, który był

jednocześnie kierownikiem składu, czekali na generała komendant RBM i d-ca POW. Po przywitaniu, kazał się zawieźć do strefy magazynowej, podczas krótkiej jazdy odebrał kilka ważnych telefonów obok zadawania pytań fachowych, na które imponująco odpowiadał chor. Szpak (otrzymał generalskie gratulacje), Gdy zatrzymano się przy nowych magazynach generał był pełen uznania (zasługa gen. Grobelnego, dzięki któremu powstały) i patrząc na nie z podziwem rzekł do pułkownika (szef logistyki POW) „gdybyś pan, miał takie magazyny w Koszalinie to nie byłoby problemów z dachami (było to powiedziane dosadniej, po czym skierował się do głównego decydenta materiałowego Wojsk Lądowych, który z nim przyleciał „to co panie Romanie inwestujemy? tak jest odpowiedział ten pułkownik z Warszawy)”. Szef logistyki POW już się nie odzywał i skierowane do siebie słowa generała odebrał jako pstryczek. Następnie gen. Pietrzyk żywo zainteresował się stanem zatrudnienia w Składzie Drawno, pytał, skąd pracownicy pochodzą. Szczególnie interesowało go Drawno i Choszczno. Odpowiadając na te pytania, dowódca garnizonu posłużył się notatkami, co nie podobało się gen. Pietrzykowi. Dlatego przy wyjeździe do innych jednostek, powiedział, by d-ca garnizonu dał mu do wglądu, zeszyt z notatkami, ten jednak odmówił, wówczas generał Pietrzyk spytał: „Chyba nie życzy pan sobie pokwitowania?”, na co dowódca garnizonu – kierownik składu odpowiedział: „Po prostu są to moje notatki i ich nie dam”. Generał energicznie zamknął drzwi samochodu i ruszył do Cybowa i dalej do Mostów gdzie funkcjonowała 1 RBM.. Pietrzyk nie miał powodu do nerwów, gdyż to jego pewność siebie spowodowała, że zbagatelizował czy nie zauważył, że całej roboczej rozmowie przysłuchuje się kierowca – cywil, pomijając swobodę przejazdu jaką narzucono rodziło to podejrzenia „tzw. [podpuchy]”. Po kilku godzinach generał powrócił do Drawna, gdzie wciąż czekał na niego śmigłowiec, pożegnał się ze wszystkimi, na końcu podszedł do stojącego na uboczu kierownika składu i podając rękę, powiedział: „Robi pan tu wielką sprawę – tak trzymać!”. Niestety nie słyszeli tego inni przełożeni, gdyż już następnego dnia podjęto decyzję o przeniesieniu kierownika składu do Nowego Dworu Mazowieckiego na stanowisko z-cy kierownika OPS. Wiadomość o tym wywołała niesamowitą radość „ukaranego” i zbiegła się z telefonem generała z POW z pytaniem „jak on to przyjął” na to otrzymał odpowiedź od komendanta 2 RBM iż „autentycznie cieszy się”. To zostawiamy go rzekł generał. W wyniku tej lustracji generał Pietrzyk podjął decyzję o finansowaniu prac remontowych mających wprowadzić nowoczesny system ochrony i bezpieczeństwa obiektu. Tym samym ostatecznie zapobiegł planowanej likwidacji składu. Efektem decyzji gen. Pietrzyka było zmniejszenie liczby bezrobotnych w Drawnie, a miejscowy skład stał się jednostką organizacyjną spełniającą wszystkie wymogi bezpieczeństwa. W 2005 r. podczas odprawy dyscyplinującej, zorganizowanej dla kierowników składów w Osowej Górze gen. Pietrzyk zauważył kierownika składu z Drawna, podszedł do niego uśmiechnięty i przywitał się. Na tej odprawie Skład Drawno był tym, którego dyscyplinować nie trzeba było okazało się, że w tej materii był najlepszy. Według lokalnej legendy we wrześniu 2006 r. w dniu, w którym podano wiadomość o wyznaczeniu gen. Skrzypczaka na jego następcę, gen. Pietrzyk miał przelecieć (możliwe, że sentymentalnie) śmigłowcem z poligonu drawskiego nad Drawnem w kierunku Borowca i dalej na Choszczno. Brał udział w przygotowaniu narodowej doktryny obronnej i polskiej części programu Partnerstwo dla Pokoju, uczestniczył w pracach nad reorganizacją Polskich Sił Zbrojnych. Po zwolnieniu do rezerwy w 2007 został ambasadorem w Republice Iraku. 03.10.2007 został ranny w wyniku zamachu w Bagdadzie. Leczył się w Centrum Leczenia Ciężkich Oparzeń w Gryficach. Po wyjściu ze szpitala powrócił na placówkę dyplomatyczną, z której został odwołany przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego z dniem 31 sierpnia 2008 W dniu 24 listopada 2009 roku mianowany ambasadorem w Koreańskiej Republice Ludowo Demokratycznej. Generał Pietrzyk spoczął na Cmentarzu Powązkowskim kwatery FII-12-17). Dziś gdy obchodzimy 20 – cie Oddziału Warty Cywilnej warto wspomnieć tę postać bo gdyby nie on tej rocznicy by nie było.

Andrzej Szutowicz

https://pl.wikipedia.org/wiki/Edward_Pietrzyk

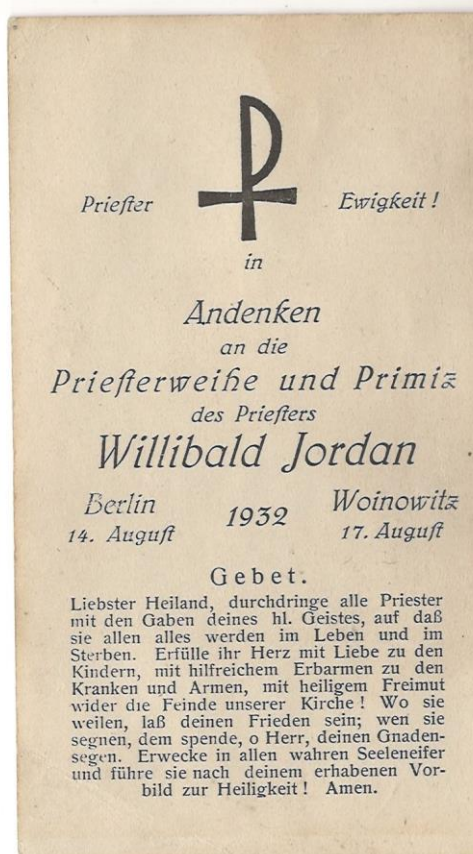
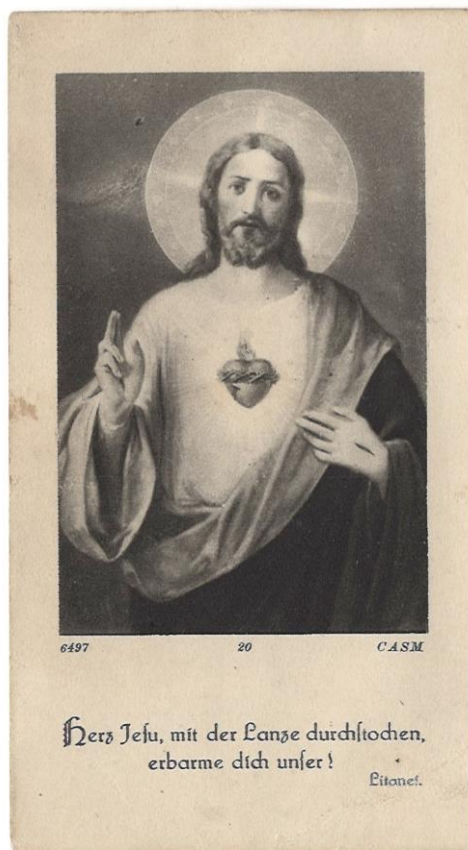
<https://dzieje.pl/wiadomosci/nie-zyje-gen-edward-pietrzyk-byly-dowodca-wojsk-ladowych-i-ambasador-w-iraku>

OBRAZEK PRYMICYJNY

Dr Sławomir Giziński powiększył swój zbiór pamiątek po Oflagu II B o obrazek prymicyjny legendarnego kapłana ks. W. Jordana. Ponieważ ksiądz ten sprawował także opiekę duszpasterską nad katolikami w Drawnie przypominamy jego życiorys wraz z zdjęciami wspomnianego obrazka.

Willibald Jordan (1902 – 1966). Ksiądz rzymskokatolicki; proboszcz. Urodził się w Kuchelnej, w rodzinie nauczycielskiej. Był synem Johanna - dyrektora szkoły i kościelnego organisty w Wojnowicach. Święcenia kapłańskie przyjął w wieku 30 lat w Berlinie. 15.01.1938 został proboszczem parafii pw. Najświętszej Marii

Panny w Choszcznie (niem. Arnswalde). Parafia swoim zasięgiem obejmowała Drawno, Recz i Kalisz Pom. i przynależna była do diecezji berlińskiej, która wchodziła w skład nowoutworzonej prowincji kościelnej, zwanej metropolią wrocławską (Kirchen Provinz Breslau).

Kościół parafialny mieścił się w Choszcznie przy ówczesnej ulicy Hübnerstrasse 4. Ilość wiernych szacowana była na ok. 600. Po klęsce wrześniowej na terenie Choszczna powstał obóz jeniecki Oflag II B Arnswalde, w którym za drutami przebywało blisko 2500 żołnierzy i oficerów polskich, wśród nich było kilku kapelanów, którzy na przełomie 1939 i 1940 zostali przeniesieni do innego obozu, a następnie „zwolnieni z niewoli”, po czym przekazano ich pod jurysdykcję SS. Trafili oni do obozu koncentracyjnego. Tak kilka tysięcy jeńców pozbawionych zostało duchowej opieki. W tej sytuacji niezwykle pomocny okazał się miejscowy proboszcz katolicki czyli ks. Jordan. W wyniku starań „starszego” obozu płk. Kaleńskiego zaczął on odprawiać Msze Św. w Oflagu. Dzięki znajomości języka

polskiego i osobistym walorom zyskał pełne zaufanie jeńców. Po klęsce Francji do obozu przybyła grupa jeńców francuskich, wśród których był jezuita ks. Bru. Przejął on obowiązki kapelana obozu. W dowód wdzięczności za życzliwość i opiekę duchową jeńcy wykonali dla kościoła w Arnswalde wspaniałe kielich i przekazali go ks. Jordanowi. Także w czasie wojny na terenie Choszczna i powiatu przebywały setki Polaków robotników przymusowych. W związku z tym, iż zdecydowana większość z nich była katolikami, kościół w Choszcznie stał się ostoją polskości i w ich niewolniczym życiu spełniał znaczącą rolę. Wręcz czekano, aby w pierwszą niedzielę miesiąca móc iść na nabożeństwo. Można rzec, że szli wierzący i niewierzący. Po Mszy Św. bywało jak na odpuście, wszyscy z wszystkimi się spotykali, wymieniali wiadomościami, a nawet handlowali. Ksiądz Jordan był pod stałą obserwacją Gestapo, a na okoliczność odprawiania Mszy Św. dla Polaków, otrzymał ostrzeżenie i przesłuchiowano go w miejscowej placówce. Wojnę przeżył. Przed śmiercią oślepl. Zmarł w wieku 64 lat.. Uszkodzony w czasie działań wojennych choszczeński kościół katolicki został całkowicie rozebrany. Do tej pory mówi się o nadgorliwości tego czynu. Niestety wydaje się paradoksem, że świątynia, która odegrała tak wielką rolę w życiu Polaków przebywających w czasie wojny w Choszcznie, została przez innych Polaków tak potraktowana. Niezrozumiałe jest także to, że postać księdza W. Jordana też poszła w zapomnienie. Nie wspominali o nim Niemcy, dawni mieszkańcy miasta. Dopiero ponowne zainteresowanie Oflagiem II B zaczęło ukazywać pozytywną rolę tego kapłana (niestety tak naprawdę nadal wiemy o nim niewiele). Ksiądz Jordan miał brata ks. Hubert Jordan (ur. w 1904 roku w Kuchelnej), który w wieku 26 lat przyjął święcenia kapłańskie we Wrocławiu. W wieku 52 lat wyjechał do Niemiec. Umarł w Ravensburgu miał wówczas 91 lat.

Sławomir Giziński, Andrzej Szutowicz

NOWA KSIĄŻKA.

JUŻ WKRÓTCE POZNAMY ODPOWIEDŹ , CZY STARCIE POD BARNIMIEM 1627 R. BYŁO BITWĄ CZY POTYCZKĄ ? JAK WYGLĄDAŁ PRZEMARSZ WOJSK I GŁÓWNY ETAP BITWY W GRANOWIE ? CO DZIAŁO SIĘ WÓWCZAS W PEŁCZYCACH ? JAK WYGLĄDAŁA KAPITULACJA POD JAGOWEM, CZY RÓWNIEŻ TU WALCZONO ?

Niebawem dotrze do rąk czytelników oczekiwane drugie wydanie pierwszego w Polsce nowatorskiego opisu wielkiej bitwy jaką stoczono pod Granowem autorstwa dr. Grzegorza Jacka Brzustowicza. Czy książka jednoznacznie wskaże, że preludium tej bitwy czyli starcie Polaków pod Barnimem było samodzielną bitwą czy potyczką, czy winno mieć trwale miejsce w dziejach oręża polskiego? Czy w świetle tego wydania cytowany dla przypomnienia poniższy opis należy zweryfikować?

Barnimie 1627 r. ; Starcie zbrojne między Polakami i Duńczykami podczas wojny trzydziestoletniej 22.07.1627 r. Pod Barnimem zmierzające w marszu odwrotowym z Czech wojska króla duńskiego po zniesieniu broniących przeprawy Brandenburczyków i w chwili przekraczania rz. Drawy zostały zaatakowane przez polską jazdę wspartą pospolitym ruszeniem z Wielkopolski .

Geneza bitwy

Ścigający Duńczyków cesarski wódz płk Pechmann 19.07.1627 r. wysłał za nimi z Gorzowa podległe polskie szwadrony lekkiej jazdy pod komendą kpt. Rustrowskiego (lub o podobnie brzmiącym nazwisku). Jak chce tradycja, byli to lisowczycy. Sądzi się, że Polska jazda miała zablokować przejście przez Noteć, by skierować Duńczyków dalej na wschód. Jednak, tak się nie stało. Polacy w nocy 20/21.07.1627 r. zajęli opuszczony przez Duńczyków Wieleń i poszli za nimi do Człopy. Zaatakowali tam regimenty płk. Holcka i płk. Kaldenhofa. Zostali jednak odparci. W tym czasie pozostałe wojska duńskie zmierzały w kierunku Barnimia, by tam wejść w pułapkę, z której wyjść już nie potrafili. Rejon wsi osiągnięto 21.07.1627 r

Barnimie, 21 i 22.07.1627 r.

Uważa się, że miejsce na obozowisko obrano w okolicy Podegrodzia. Były tu dogodne warunki dla organizacji obozu obronnego i do prowadzenia rozpoznania w celu wyboru optymalnego miejsca do przejścia Drawy. Poczynania Duńczyków obserwowane były przez jeźdźców kpt. Rustrowskiego, wspartych elementami pospolitego ruszenia. Biorąc pod uwagę warunki terenowe można pokusić się o postawienie hipotezy, że Duńczycy zorganizowali w rejonie Podegrodzia także przeprawę na Drawie. Jest mało prawdopodobne, by Polacy zaatakowali ich w jej trakcie, gdyż wiedzieli, że szanse na sukces były niemal żadne. Można wysnuć wniosek, że zaatakowali oni dopiero na drugim brzegu rzeki; mogło to nastąpić z rejonu Barnimia lub Drawnika. Teorię tę potwierdzają znaleziska na odcinku Barnimie – Radęcin. Zadaniem polskiej jazdy nie było pokonanie wroga, lecz zmuszenie go do przejścia do przodu i zablokowanie mu drogi odwrotu. Armia króla Danii Chrystiana IV składała się pod Barnimem z mieszanki narodowości, w której przeważali Duńczycy, drugą grupę stanowili Czesi mający w swoich szeregach wybitnych przedstawicieli i patriotów . W momencie przekraczania Drawy dowodził ją Pomorzanie Joachim von Mitzlaff. Armia ta liczyła znacznie ponad 4000 żołnierzy, jednak mniej niż 5000. Były w niej regimenty słynnych dowódców takich jak płk **Wolfa Heinricha von Baudissin** serbo- łużydzanina z Budziszyna, późniejszego szwedzkiego generała po czym feldmarszałka, generała saskiego i polskiego szlachcica oraz płk **Heinricha von Holka** późniejszego generała duńskiego, cesarskiego hrabiego i feldmarszałka. Szły z nimi regimenty: ppłk. Kaldehofa , ppłk. Koschitzkyego , ppłk. Daniela, von Mitzlaffa i czeski półregiment składający się z 500 emigrantów, a także kompania śląsko-morawskich protestantów. Dr Grzegorz Jacek Brzustowicz podaje, że pod Barnimem padło pięciu Duńczyków i blisko 50 Polaków. Dowodzi to o ogniowej sile przeciwnika, a jednocześnie ukazuje, jak niebezpieczne byłoby połączenie się Duńczyków ze zmagającymi się z Polakami Szwedami. Lisowczycy, ukierunkowując Duńczyków do przekroczenia granic Nowej Marchii, zablokowali ich, a tym samym oddalili myśl o niebezpieczeństwie. Służąc wojskom cesarskim, bronili także polskiej racji stanu. 24 lipca armia duńska została pobita w bitwie pod Granowem. (**Andrzej Szutowicz na podstawie: Grzegorz Jacek Brzustowicz, Bitwa pod Granowem 1627. Choszczno 2007.**)

WIERZĄC ,ŻE II WYDANIE WNIESIE WIELE NOWEGO DO GŁĘBSZEGO POZNANIA WAŻNEGO ETAPU WOJNY TRZYDZIEŚTOLETNIEJ I ODPOWIE NA CYTOWANE I INNE PYTANIA DOTYCZĄCE NIE TYLKO NASZEJ LOKALNEJ HISTORII, MOŻEMY BYĆ PEWNI, ŻE CZEKA NAS PRAWDZIWA UCZTA FASCYNUJĄCEJ HISTORII , NA KTÓRĄ JUŻ DZIŚ ZAPRASZAMY.

KAWALIERA

BIULETYN KOŁA NR 21

STOWARZYSZENIA SAPERÓW POLSKICH W DRAWNIE
IZBA HISTORYCZNA ZIEMI PEŁCZYCKIEJ W PEŁCZYCACH

73-220 Drawno , ul. Jeziorna 2. Tel. 500 358 148.

Redaguje Kolegium:

Redaktor naczelny: Andrzej Szutowicz; z-ca red. nac. Gerard Sopiński; dział sportowy: - Jerzy Wiewiórowski;
dział ogólny: - Marian Twardowski , Jan Brycki ;

Redakcja nie odpowiada za opinie wyrażane przez autorów artykułów.

PAULINA KUŹMIŃSKA BRĄZOWĄ MEDALISTKĄ MISTRZOSTW ŚWIATA!!!

Kadra Polski juniorek w piłce ręcznej plażowej podczas Mistrzostw Świata w piłce ręcznej plażowej U18 rozegranych w miejscowości Heraklion w Grecji wywalczyła brązowy medal. Z radością informujemy, że w składzie naszej reprezentacji zagrała Paulina Kuźmińska, która przygodę z piłką ręczną rozpoczęła w naszym miejscowym UKS „Drawianka” w Drawnie. Paulina została wybrana najlepszym obrońcą Mistrzostw. Pierwszym trenerem uzdolnionej piłkarki ręcznej był Paweł Zajączkowski. Obecnie jest zawodniczką MKS Kusy Szczecin. **GRATULUJEMY!!!!**

BĄDŹ BEZPIECZNY NAD WODĄ

nie skacz do wody w nieznanych miejscach

załóż kapok na fódce, kajaku i rowerze wodnym

nie wbiegaj rozgrzany do wody

nie wypływaj na materacu daleko od brzegu

nie wchodzić do wody bezpośrednio po posiłku

nie wchodzić do wody po alkoholu lub środkach odurzających

plywaj tylko w wyznaczonych miejscach

stosuj się do poleceń ratownika

rcb.gov.pl @RCB_RP @rzadowecentrumbezpieczenstwa @rcbgovpl RCB Rządowe Centrum Bezpieczeństwa

Wakacyjna oferta kulturalna 2022 r.

26.06.2022r. - ruiny Zamku Wedłów
godz.17.00 II Ogólnopolski Festiwal Poezji Śpiewanej
godz.19.30 koncert zespołu BOSSA NOVA

02.07.2022r. "LATO NAD DRAWA" Stadion Miejski w Drawnie
godz.15.30 - rozpoczęcie imprezy
godz.16.00-19.00- XIII Wojewódzki Festiwal Piosenki Ludowej
konkurs kulinarny „Smaki z nad Drawy”, korowód jednostek pływających, pokaz Teatru Ognia, stoiska gastronomiczne, stoiska rękodzielnicze, animacje dla dzieci
Koncerty:
Bayer Full, Norbi, Tadeusz Urbański-covery Krzysztofa Krawczyka

15.07- 23.07.22r. - Zamek w Niemieńsku
II Ogólnopolski Plener Malarski Ziemi Drawieńskiej

22.07.22r. wystawa poplenerowa oraz koncert zespołu
AQUARTET z Katowic - dziedziniec Zamku w Niemieńsku

23.07.2022r. koncert Baltic Neopolis Orkiestra kościół w Dominikowie

13.08.2022r. Plac Wolności -centrum Drawna
„ŚLADAMI WEDŁÓW I DRAWIEŃSKICH KRASNALI”
12.00- rozpoczęcie imprezy Ogólnopolski Jarmark Szlakiem Wedłów
Wioska Krasnali - warsztaty rękodzielnicze dla dzieci i młodzieży
Występy artystyczne, animacje dla dzieci z Klaunem Andrią i Przyjaciółmi
Koncerty:
After Party, Red Guitars-covery Czerwonych Gitar
Anna Pietrzak, Kulma Band

Spędź z nami miłe chwile w przytulnych miejscach

Rządowy Fundusz Polski Ład Program Inwestycji Strategicznych

W drugiej edycji
Programu Inwestycji Strategicznych
gminie Drawno
przyznano 9 462 000 zł

Po prostu inwestujemy w Polskę!

Program realizowany jest poprzez promisy inwestycyjne Banku Gospodarstwa Krajowego

Burmistrz Drawna zaprasza mieszkańców Gminy Drawno do udziału w konkursie na „Najpiękniejszy ogród przedomowy”

- W konkursie mogą brać udział wszyscy pełnoletni mieszkańcy gminy, którzy są właścicielami ogrodów przedomowych lub ukwieconych balkonów znajdujących się na terenie Gminy Drawno. Uczestnicy, którzy zostali nagrodzeni, mogą ponownie przystąpić do udziału w konkursie po 2 latach.
 - Zgłoszenia do udziału w konkursie przyjmowane są w Urzędzie Miejskim w Drawnie do 15 lipca 2022 r.
 - Wyręczenie dyplomów i nagród przewidzianych jest w dniu 3 września 2022 r. podczas **dożytku galiny**.
- Wysokość nagród pieniężnych
- I miejsce – 500 zł
II miejsce – 300 zł
III miejsce – 200 zł

Formularz konkursowy i regulamin można pobrać na stronie: www.drawno.pl w sekretariacie Urzędu Miejskiego w Drawnie oraz w Centrum Informacji Turystycznej w „Spółdzielni”.

Ziemia Drawieńska wydawca Urząd Miejski w Drawnie, 73-220 Drawno, u. Kościelna 3, tel 95 768 20 31
e-mail: poczta@drawno.pl ; adres strony internetowej www.drawno.pl
Druk: Profi-Druk Sp. z o.o. ul. Druckiego-Lubeckiego 1A 70-660 Szczecin tel. 091 462 40 04

Redakcja: Mariola Kowalewska - red. naczelny, Izabela Kowalczyk, Alicja Łukasik, Edyta Musiałek, Mirosław Jankowski, Beata Wasilewicz, Małgorzata Dolata-Trzaskawka, Andrzej Konopelski, Ewelina Wiśniowska, Tomasz Bogucki, DPN

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów materiałów bez wiedzy i zgody autora. Materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za wykorzystywanie w druku materiały nie wypłaca się honorarium traktując to jako działalność społeczną autorów. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za poglądy wyrażane przez autorów artykułów. Redakcja nie drukuje anonimów.